

دیوان کوردی

(مسته فابه گی ساحیبقران)

دیوانی مسته فابه گی کوردی

وینته ی رووبه رگ:

ئه ژمار:

چاپ: یه که م - ۱۳۸۷

ئاماده کردنی له رووی نوسخه ی

گیوی موکریانیه وه

ناوهرۆك:

- ٢٣ تاكهى ئەم جهور و جهفایه؟ چاو خومارى سوخمه ئال!
- ٢٤ ئەمن وهك په رچه مى جانان ئەمن وهك په رچه مى يارم.....
- ٢٥ عهزىزم! باعيسى عهيش و نيشاتم!
- ٢٥ تاكوو دل مابى مه كو شه قهت له ئابروو بردنم.....
- ٢٦ جانا وهره ئەم جهژنه به قوربانى سهرت بم.....
- ٢٧ ئەگهر مه يلت له دل دهر دكه م غه ريبي كويى دل بهر بم.....
- ٢٧ عهزىزم! نوورى چاو انم! حه بييم.....
- ٢٨ كئ ده لئ دل بهر به خيلن؟ ئەم رۆ وه لالا دل بهرم.....
- ٢٩ عهزىزم! وا له دووريت دل فيكارم.....
- ٣٠ حورى باخى جينانى يا گولى باخى ئيره م؟.....
- ٣١ ره فيقى كونجى ميحنهت عاجزن ههر شه و له نالينم.....
- ٣١ فهله كا! رهحمى به حاله كه به غايهت دل په ريشانم.....
- ٣٢ ته شنه له ب تاكهى ره فيقى وه حشيانى بهر بكه م؟.....
- ٣٣ له يله كهى بئ مه يله كهى مه حبوو به كهى عه يياره كه م.....
- ٣٣ چاو هكه م! خو من بريندارى خه دهنگى چاوى تو م.....
- ٣٤ عهزىزم! من ئەسيري قامه تى نه و توول نه ماميكم.....
- ٣٥ تا كوو يار فيتنه ي جيهان بئ سه بر و هوش و عقل و دين.....
- ٣٥ ئەى دورى تاجى سه رى شاهانى ثقيلمى جيهان.....
- ٣٦ عهزىزان! من ئەوا روييم له لاتان.....
- ٣٨ ناسحى موشفيق و وهى واعيزى ئاشوفته دلان.....
- ٣٩ ئەى حه كيمان! ئيوه بين دهرمانى ئەم بيماره كهن.....
- ٤٠ دهروون زامدارو دل غه مگينه بئ تو.....
- ٤١ وا به ئاسان عاله مى ته سخيري تو بوون ما هروو.....

- ٧ ژيانى كوردى.....
- ٧ كوردى و هه لبه ست.....
- ٨ كوردى له لاي بويزه كانى كوردستان.....
- ٨ ژيانى كوردى.....
- ٩ ئەم ديوانه.....
- ١٠ شيعره كان.....
- ١١ ئەگهر ئوميدى دل بينيته جئ ماهى جيهان ئارا.....
- ١٢ چاوى مه ستت وا دياره فيتنه يئ به رپا ده كا.....
- ١٢ روحى خو م ليم عاجزه دايم كه وا زارى ده كا.....
- ١٣ ئەى ره فيقان بين به خه نجر بمكوژن ئيوه و خودا.....
- ١٣ دلن نايه به جيت بيلم برۆم بو خو م به دنيا دا.....
- ١٤ شكاندى قيمه تى شه ككه ر نه باتى لئوى شيرينت.....
- ١٥ چيژتم ئەم رۆ ژه هرى مار و رۆحى شيرينم نه هات.....
- ١٥ خو شم قوربان! به به نديخانه و زنجير و سيداره ت.....
- ١٦ تالانى سه ر و مالم چاوى ره شى فه تانت.....
- ١٧ وهك دو بر و عه قيق نه خشه ده ندان و له بئ ئالت.....
- ١٨ كو ير بووه ههر وه كوو يه عقوب به خودا ديه له بو ت.....
- ١٨ به داوى زولف و دانه ي خالى سه ر رووت.....
- ١٩ قه وسى ئەم رۆ و موژه ت تير و كه وانه به عومه ر.....
- ٢٠ خه به ريكم بده نئ ئەه لى خه به ر! حه شره مه گه ر؟.....
- ٢١ دل له ميحنهت كه يله ئەى پيرى موغانى به زم ساز!.....
- ٢٢ كولى عاله م وا بوون سه ر گه شته و و حه يرانى عيشق.....

۵۸ دل گرفتاره خودا چبکه م عیلاجی ناکری
 ۵۹ ناوی عیشق هرگیز نه بوو بایه له دنیا، کاشکی
 ۶۰ بۆ فریوی عاشقان و جه زبی دل وا ماهیری
 ۶۰ لاوی قهه لاو لاوی من گهر بی به ناز چاو هه لبرئ
 ۶۱ کهوا دارایی زهر کوتهک که مهر چین جوببه گولناری
 ۶۲ مه گهر نالینی من هاتوته گۆشی
 ۶۲ به نه برۆ و خهتت و خال جوانی، به بالا چوست و چالاکي
 ۶۳ نیم نیگاهی دلبری من دل دهر فینئ به خودا
 ۶۴ برادره! بۆچی وا بی سویند و شهرت و عهد و پهیمانی؟
 ۶۴ روخی وهک گول تهنی وهک سیم له بی وهک له علی رۆمانی
 ۶۵ چاو هه کهم! زانیوته بۆچی خه و له چاوم ناکه وئ؟
 ۶۶ چاو هه کهم بۆچی له گهله عاشق نه مه ند ده عوا ده که ی؟
 ۶۶ شَيْخَتْنِي بِهِرْكَ وَاللَّهِ يَا صَبِي
 ۶۷ دل گرفتاری غه مانه چاوی جانانی ده وئ
 ۶۸ تاکه ی بکیشم ئاهی دهر دناک
 ۶۸ وا به ئاسان عالمی ته سخیری تو بوون هه ی ته رهس
 ۶۹ ای ز شیپور تو جهان پر شورو ز نوای تو عالمی مسرور

۴۲ له کونجی بی که سیدا فهدم نه مرۆ
 ۴۲ لال بم ئه گهر شه بیهی روخی کهم به ماهی نه و
 ۴۳ له غه م شاری دهر وون مه عموره نه مشه و
 ۴۴ سه دای سه متوره که لاهم گهر مه نه مشه و
 ۴۵ ئه ری یاران! شه وی یه لدایه یاخۆ مه حشهره نه مشه و؟
 ۴۶ شه وی یه لدایه یا ده یجووره نه مشه و؟
 ۴۶ زه مانی فیرقه تی یارانه نه مشه و
 ۴۷ شوینی دلم هیناوه قوربان تا کوو دهر کی تو
 ۴۸ ئه ی موسولمانینه! نابئ پیم بلین چیم کردوه؟
 ۴۹ له دووری تووتیای خاکی قه ده مگات دیده بی نووره
 ۴۹ له نووری لامیعی ته شتیکی راگرت و کوتی رومه
 ۵۰ شه مال! جارئ بلن به و سیخمه ئاله ی دیده مه خموره
 ۵۱ شیخ بۆچی له سهر مهستی ده گه له من به عیتابه؟
 ۵۱ ئاغه گیان! تو خۆت ده چی بۆ شار و من له م غوربه ته
 ۵۲ سه دای کاروانی فیرقه ت دئ ده لئی سهر قافله چی یاره
 ۵۳ بۆ گه رانی ئاشی دل فرمیسی چاو ئاق دنگه زه
 ۵۴ چاو هه کهم دهر حه ق به من به قسه ی به دی بی پیر مه که
 ۵۴ سهیدی دل بووم و نه تو کوژتمت، ئاری مه سه له:
 ۵۵ تاری کاکۆلت له سهر سه فحه ی روخت تاتاری
 ۵۶ رهنگی گول گیانا! وه کوو روخساره کهت رهنگین نیه
 ۵۶ ئه و سهره بۆچی به دايم پر له عه شقی یار نه بی؟
 ۵۷ ئه مان! مردم عیلاجی، ساله ری پیغه مبه را چاری
 ۵۸ شوخی دل ئازاری یاری سهر سه ری!

ژیانی کوردی

ناوی مسته‌فا به‌گه، کوردی مه‌حموود به‌گی کوردی ئه‌حمه‌د به‌گی ساحیبقرانه. هیشتا به‌ته‌واوی رۆژی له‌دایک بوون و کۆچی دواویی نه‌زاندراره. به‌لام به‌رای هیندیک که‌سان له‌سالی ۱۸۰۹ی زایینی له‌دایک بووه.

به‌پێچه‌وانه‌ی ئاموزای خووی که‌عه‌بدولرهمان به‌گی ناوه‌ و به‌نازناوی «سالم» شیعرێ گوتوووه‌ و زۆربه‌ی ته‌مه‌نی له‌ریگای هاتوچۆی دوکتوراندا تیپه‌ر کردوووه‌، مسته‌فا به‌گ پیاویکی بالابه‌رز و چوار شانه‌ و به‌قه‌لافه‌ت و له‌ش‌ساخت بووه‌ و له‌خیزانیکه‌ گه‌وره‌ و به‌ناوبانگی سلیمانی ناسراوه‌ (ساحیبقران) له‌دایک بووه‌.

مسته‌فا به‌گ هه‌ر له‌سلیمانی لای زانایان فی‌ری خوینده‌واری بووه‌ و له‌سه‌ره‌تای ژیانیه‌وه‌ مرخی شیعر گوتنی هه‌بووه‌ و بو‌ نازناو وشه‌ی «کوردی» بو‌ خووی هه‌لبژاردوووه‌.

کوردی و هه‌لبه‌ست

کوردی هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی جوان و بی‌قورت و گری و دلگرن و زۆرتریان له‌مه‌ر دلدارین و هه‌ر وه‌ک باس کرا ته‌نیا له‌هه‌لبه‌ستی: (ساعیقه‌ و به‌رقی...) دا زۆر به‌کورتی باسی په‌لاماری دوژمنان بو‌ سه‌ر خاکی بابان ده‌کا.

«کوردی» له‌گه‌ل شاعیری مه‌زنی کورد، نالی هاوچه‌رخ بووه‌ و بی‌جگه‌ له‌هه‌لبه‌ستی کوردی، به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بیش شیعرێ گوتوووه‌.

نیوبانگی کوردی له‌ئیرانی‌شدا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌ پێی ده‌گاته‌ ده‌زگاری پاشه‌یه‌تی قاجار و به‌هۆی نیشان دانی لی‌هاتوویی ئه‌ده‌بیی خو‌ی پاش خه‌لات و هه‌رگرتنی له‌لایه‌ن پاشاوه‌، ده‌بیته‌ مامۆستای شازاده‌کانی سه‌رده‌م و ده‌چیته‌ ناو ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان و به‌سه‌ر هه‌موو بو‌یژ و

ئه‌دیبانی تاراندا زال ده‌بی. وه‌ک ده‌لین «کوردی»، جارێکی له‌شه‌ره‌ هه‌لبه‌ست له‌گه‌ل قانانی، شاعیری گه‌وره‌ی فارسدا توانیوه‌یه‌تی به‌سه‌ریدا زال بی.

کوردی له‌ لای بو‌یژه‌کانی کوردستان

جارێکی له‌ شیخ ره‌زای تاله‌بانی ده‌پرسن گه‌وره‌ترین بو‌یژی کۆنمان کتیه‌؟ شیخ ره‌زا له‌ وه‌لامدا ده‌لی: ئه‌گه‌ر هه‌موو شاعیرانی پێشوومان زیندوو ببانه‌وه‌، هه‌ر یه‌که‌ی رۆژی جارێکی ده‌چوومه‌ دیده‌نیان؛ به‌لام رۆژی پێنج جارن ده‌چوومه‌ دیده‌نی کوردی.

شاعیری نیشتمان‌په‌ره‌ری کورد، حاجی قادری کو‌یی له‌دیوانه‌که‌یدا به‌م چه‌شنه‌ به‌ کوردی هه‌لگوتوووه‌:

یه‌که‌که‌ تازی فه‌ساحه‌تی بابان شاسواری به‌لاغه‌تی کوردان
غه‌زه‌لی کرده‌ به‌ربوتی کوردی مسته‌فایه‌ ته‌خه‌لوسی «کوردی»
نالی ده‌لی:

موحه‌ققه‌ق مه‌شه‌ره‌بی «نالی» له‌ شیعره‌ هه‌ر وه‌کوو «خاکی»

خه‌یالی «کوردی» یه‌، به‌یتی سه‌راپا زولفی دووتایه‌.

ژیانی کوردی

«کوردی» هه‌ر وه‌ک زۆربه‌ی شاعیران و هونه‌رمه‌ندانی راسته‌قینه‌ی کورد و گه‌لانی تری جیهان، ژیانیکه‌ ناخۆشی رابواردوووه‌ به‌هۆی ناکۆکی بابانه‌کان و په‌لاماری دوژمنان بو‌سه‌ر خاکی سلیمانی «کوردی» دل ناسک به‌رگه‌ی دیتنی ئه‌ودیمه‌نه‌ ناخۆشانه‌ی نه‌گرت و به‌ره‌و ئێران کۆچی کرد. پێویسته‌ بگوتری که‌ کوردی دووسی جاریش سه‌ری له‌ پاریس داوه‌ و له‌ ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیباندا وه‌رگیراوه‌. (له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ نیشتمانی به‌جێ هیشتوووه‌ و ئاواره‌ و ده‌ربه‌ده‌ر بووه‌، ناز ناوی «کوردی» به‌ «هیجری» گۆریوه‌ته‌وه‌). ئه‌و جو‌ره‌ی که‌ ده‌لین:

کوردی له سالی ۱۸۴۹ ی زاینی له سلیمانی کۆچی دوايي کردوه و له «گردی سه یوان» نیژراوه.

حه سه ن توربه تی سروه ی ژماره / ۳۶

ئه م دیوانه

سه رجه می شیعره کانی ئه م دیوانه بئجگه له شیعریکی فارسی، له دیوانی کوردی کۆ کردنه وه ی گیوی موکریانای چاپی ۳ سالی ۱۹۷۳ وه رگیراوه.

شیعریکی فارسیش که ده لئ «ای ز شیپور تو جهان پر شور» له کتیبی (شاعران کرد پارسی گو) نووسراوه ی عه بدولحه مید حیره ت سه جادی، چاپی ئیحسان سالی ۱۳۷۵ وه رگیراوه. نووسه ر ده لئ: خوالیخوشبوو دیوان به یگ له کتیبی «حدیقه الشعراء» دا ئه م شیعره ی وه پال (ره فعه تی نه ها وه ندی) داوه و شاعر له پیا هه لدانی عه بدوللای شه یپوورچیدا کوتوویه تی، به لام له به یازیکی خه تتی شاعیره کورده کان که له کتیبخانه ی مه رکه زی زانستگای تاراندا به ژماره ی ۳۹۹۶ پاریزراوه و میژووی ته واوبوونی نووسینه که ی سالی ۱۳۰۴ کۆچی مانگییه ئه م شیعره به ناوی مسته فا به گی کوردی هاتووه. «ئیمه ش به پشت به ستن به و کتیبه، شیعره فارسی یه که مان له م دیوانه دا چاپ کرد.

هه ر وشه یه ک له کروشده دا [] هاتبیت به و واتایه که یان خۆمان ئه م وشه مان داناوه و له کتیبه که ی گیودا نه بووه، یان له ویدا بووه به لام مانا که یمان بۆ ساغ نه بووه ته وه. له هه ر شوینیکشدا پیویست بووبی شته کان روون کراوه نه ته وه.

ئه گهر ئومیدی دل بینیته جی ماهی جیهان ئارا
 به خال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را
 له بن خاری موغیلان وهسل ئه گهر بی، ئاره زوو ناکه م
 کنار آب رکناباد و گلگشت مصلا را
 دووسه د جار گهر به گوئی خۆم حهرفی ساردت بژنهوم، شادم
 جواب تلخ می زیبد لب لعل شکر خارا
 له ئیدراکی شکهنجی عوقدهیی زولفت په ریشانم
 که کس نگشود و نگشاید به حکمت این معما
 را
 نه سیحه ت بگره گوئی، جانا! له لایان زور به ته عزیمه
 جوانان سعادت مند، پند پیر دانا را
 خودا توبه له دهست ئه و شوخ چه شمانه، چ غه ممان!
 چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان یغما
 را

که شوعله ی ته لعه تی یوسف تلوعی کرد له چه ه، زانیم
 که عشق از پرده عصمت برون آرد زلیخا را
 ئه گهر حۆری له کهوسهر شوستوشۆی حۆی کا به تو نابج
 به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبا
 را؟

که لامی حافظ ئه ر دل سه نجه، ئه ماما "کوردی" وا چاکه
 که بر نظم تو افشاند فلك عقد ثریا را

چاوی مه ستت وا دیاره فیتنه یی به رپا دهکا
 خانی دین وهک تورکی یه غمایی به ناز یه غما دهکا
 تورکی دیده ت به و دوو قهوسی حاجب و تیری موژه ت
 بو گرفتی دل له کاکۆلت عه له م به رپا دهکا
 چاوی فه تتانت دهکا سیریری نیهانی دل عه یان
 واقعی هه ر فیتنه ئه سراری نیهان ئیفشا دهکا
 مه ردومی چاوت که دیته سه ر سوپاهی جان و دل
 وهک قه جه ر دایم به قیرقاجی نیگه ه ده عوا دهکا
 چونکه هیچ شاهید له نیوانمان نه بوو روژی ئه زهل
 عه قل و دینم نایه مستی، ئیسته وا حاشا دهکا
 گهر به ناحهق بمکوژی نابج که کهس مه نعی بکا
 حاکمی کافر بی، سا ئه لیه ت عه داله ت وا دهکا
 دل دهلی "کوردی" وه کوو من ئاره زووی وه سلی مه که
 بوچی تو مانع ده بی ئه م به نده چون بیجا دهکا؟

روچی خۆم لیم عاجزه دایم که وا زاری دهکا
 ئای چ بیزاره له حۆی فه ریادی بیماری دهکا
 هه ر شه وی و عده ی ویسالت بی هه تا روژ ناسره وم
 له یله تولقه دره هه موو کهس حه ز به بیداری دهکا
 دل له قاپی تویه داییم، هه ر که سی بی دیته لای
 هه ر غه ری بی کهس نه ناسی مه یلی هوشیاری دهکا
 چاوه که ت بو قه تلی ئیمه هیچ که ئه ندیشه ی نییه
 حاکمی مه ست بی هه می شه مه یلی غه دداری دهکا

عیلله‌تی بی ئیلتیفاتتی تویه ناله‌ی سۆزشم
باعیسی شه‌رمی گوله بولبول که‌وا زاری ده‌کا

ئه‌ی ره‌فیقان بی‌ن به‌خه‌نجر بمکوژن ئیوه و خودا
تا خه‌لاسیم بی له‌ده‌س هیجرانی یاری بی وه‌فا
من وه‌هام زانی که‌ئاوو که‌وته داوم، ئیسته‌که
خۆم خه‌لاس نابم وه‌ها که‌وتوومه ناو داوی به‌لا
تووشی یاری هاتووم قه‌للاش و دوزد و حیل‌باز
تورک ره‌فتار و ته‌بیعت گاور و سۆفی نما
هات به‌عه‌بیاری دلی لی ساندم ئیستاش پیم ده‌لی
من له‌کوئی تۆم دیوه؟ ئه‌ی بی‌عار لاچۆ لی‌ره‌سا
من ده‌لیم قوربان، ده‌لی (یا صاحب‌صوت‌الکریه)
دوژمن ئه‌ر بانگی ده‌کا (لَبَّيْكَ يَا خَيْرَ الْبَدَا)
گه‌ر ره‌قیب هه‌لی ئیشاریکی بکا گاه‌ی له‌دوور
هه‌لده‌سی چه‌سپان له‌سه‌ر شانی ده‌دا جه‌ل‌دی عه‌با
“کوردی” وا به‌دبه‌خت و دل بی سه‌بر و له‌یلا بی وه‌فا
ئه‌ی خودا رو، دل وه‌ها، تالع وه‌ها، جانانه‌وا

دل‌م نایه به‌جیت بیل‌م برۆم بو خۆم به‌دنیا‌دا
سه‌ری خۆم هه‌لگرم وه‌ک شیت به‌کیو و ده‌شت و سه‌حرادا
ده‌لیم ناکه‌م هه‌لیم راکه‌م عیلاجی ده‌ردی سه‌وداکه‌م
که‌مه‌ندی تۆم له‌گه‌ردن‌دایه‌سا چه‌که‌م به‌رم نادا
له‌سینه‌ی پر بلیسه‌م هیند ده‌کیشم ئاه‌ی گه‌رم و سه‌رد

خه‌لیلی تویه دل، بویه که‌ناریش پی زه‌ره‌ر نادا
ئه‌من قه‌ت مومکینم نابی خه‌یالی تو له‌دل ده‌رکه‌م
چه‌که‌س بی قووتی روخ نابی بژی بی شک له‌دنیا‌دا
له‌به‌ر فیکر و خه‌یالی کاکۆلت قوربان وه‌ها ماتم
شه‌و و روژ نابزووم ئه‌سله‌ن نه‌به‌ملادا نه‌به‌ولادا
له‌به‌ر فرمیسی چاوانم هه‌تا فه‌رقم وه‌ها غه‌رقم
له‌به‌ر بلقی نه‌فه‌س فه‌رقم ده‌که‌ن غه‌رقم له‌ده‌ریادا
موره‌بی موشفیقی عیشقه‌که “کوردی” کرا جگه‌ر پاره
که‌ده‌یزانی چه‌که‌س بی پاره هه‌لناکا له‌به‌غدادا

شکاندی قیমে‌تی شه‌که‌ر، نه‌باتی لیوی شیرینت
گه‌یاندی مه‌رسیه‌ی مریه‌م خه‌یالی روی نیگارینت
له‌به‌ردا چین به‌چین هاتو بچین چینی له‌سه‌ر چین‌دا
چین بچین چین تا به‌پا گیسوی چین چینت؟؟؟
هه‌نا بی ره‌نگ و ره‌نگ ته‌لخه‌به‌ره‌نگی ساری گول نادا
وه‌ره‌ره‌نگ که‌به‌ره‌نگی خوینی دل ئه‌نگوشتی ره‌نگینت
قه‌میسی یوسفه‌بو چاوی تاریکم وه‌کوو یه‌عقوب
سه‌با جاریک به‌لاما بی‌نی گه‌ر بۆنی عه‌ره‌ق چینت
گه‌ر ئه‌ه‌لی دل به‌چاوی من نه‌زه‌ر له‌م شیوه‌یه‌بیرن
ده‌زانن هه‌رکه‌قیمه‌ی دل ده‌کا ریشوویی پۆشینت
هه‌تا که‌ی بی وه‌فایی، به‌سیه‌شیرین وه‌قتی شیوه‌نته
سه‌راپا غه‌رقه‌ده‌ر تیشه‌ی جه‌فا، فه‌ره‌ادی مسکینت
به‌به‌زمی لیوی شیرینت زه‌مانی خوسره‌و ئاسا بووم

دریغا تیکی دا سهیر و سه فا، به دکاری بی دینت
 به ریسوایی و رووتی من، ره قیب! تو کامه ران نابی
 هه تا ته سلیم نه بی "کوردی" مه زه ننه نایه ته سکینت

 چیژتم ئەمڕۆ ژه هری مار و رۆحی شیرینم نه هات
 زامی کۆنهم هاته ژان و مه ره می برینم نه هات
 من خه مم خوارد و خه میش خوینی جگه رمی خوارد وه
 بۆیه گریام چه ند به چه ند، فرمیسی خوینیم نه هات
 غه م سه ری لیدام و یاریش قهت سه ریکی لی نه دام
 سه بر و هۆشم رۆیبوه، غاره تگه ری دینم نه هات
 دل ده سووتی چین به چین ده شکینته سه ری یه ک وه ک فه نه ر
 خاوه نی رووی ئاته شین و زولفی چین چینم نه هات
 دیده وه ک هه وری به هاران خوین ده بارینئ و سه دای
 پیکه نینی غونچه یی نه و سه بزه په رژینم نه هات
 گوی سه رم چه وگانی میحنهت دایه بهر خوی رای فراند
 وای عه جه ب، بۆ شاسواری خانه یی زینم نه هات؟
 که و تمه وه ختی مردن و غه م خستمیه حالی غه رغه ره
 "کوردی" بی که س خۆم له هیچ لایئ سه دای شینم نه هات

 خۆشم، قوربان، به به ندیخانه و زنجیر و سیدارهت
 به شرط آن که ناری بر سر من طعن اغیارت
 دلّم مه حبووسه جه رگم لهت له ته عه قلم له دهس ده رچوو
 به تیغ حاجب و زلف کمند و چشم سخارت

نه وه ک هه ر من بنالینم وه کوو بولبول له هیجرانت
 رقیبان سگ صفت گردند اندر باغ و گلزارت
 ئە من بووم باخه وانی باغه که ی تو ئیسته بی مروهت
 دگر چیند گلت، من دیده دارم بر خس و خارت
 هه ناسه م سارده بۆ دووریت وه کوو مه یلت له دووری من
 دلم سوزد ز تاب نیم تن چون برگ گلنارت
 ته بیب ناکا عیلاجی ده ردی دووری دل، وه ها چاکه
 برم این خسته پیش عارفی چون چشم خمارت
 ده ماغم ئەمڕۆ عه ترئالوود و موشک ئە فشان و گول بیزه
 مگر بویی صبا آورد ز سوی زلف تاتارت
 گه لی تاریکه دیده م دوور له دیده ی مه ست و مه خموورت
 ده انم تلخ گشته بی لب لعل شکر بارت
 عه زیزا ئە هلی میسرئ بوون به کپارت به گیان و دل
 کنون (کردی) تن چون ریسمان آرد به بازارت

 تالانی سه ر و مالم چاوی ره شی فه تنانت
 پابه ندی دل و دینم کاکولی په ریشانت
 وه ک خه نه جهری زیجه وشه ن تا رۆژی حه شر ده تکی
 خوینی دلی مه زلوومان له و ناوکی موژگان
 ته سخیری دلی کردم حه مله ی سه فی موژگان
 هۆش و خیره دی بردم له علی له بی خه ندانت
 سه ر لافی ئە وه ی لیدا گوی عه رسه یی بازیت بی
 پۆسیده بوو، نه یبوو تاب، بۆ زه ربه تی چه وگانت

بۆ چم دهوئ ئه‌م قه‌لبه‌ گهر نه‌یکه‌مه‌ خاکی ریئت؟
 روحم به‌ چ مه‌سره‌ف دی، گهر نه‌یکه‌مه‌ قوربانته‌؟
 خووت بۆ سته‌مان که‌م بووی، بیستت قسه‌ی ئه‌غیاریش
 فیره‌ونی زه‌مان، ئامان! گوئ مه‌گره‌ له‌ هامانت
 دل دائیمه‌ وه‌ک بولبول موشتاقی ده‌هه‌ن‌وازه
 تا ئاوی حه‌یات نۆش کا له‌و خونچه‌یی پیکانته‌
 روئی دلی مه‌حزوونم، داخه‌ ئه‌وه‌ نه‌مزانی
 دوو چاوی ره‌شت بردی یا زولفی په‌ریشانت؟
 باکم نیه‌ مورغی دل بیکه‌ی به‌ که‌باب ئه‌مما
 بیده به‌ سه‌گ و مه‌یده‌ ده‌رخوردی ره‌قیبانت
 روحم مایلی بۆسیکه‌ له‌م دامه‌نی پاکتی تو
 مانع مه‌به‌ له‌م خیره‌، ده‌ستی من و دامانت
 عه‌زمت ئه‌مه‌ بوو ئه‌ی دل! ریسوام بکه‌ی و کردت
 ده‌ست هه‌لگره‌ لیم ئیتر سا خووت بی و ئیمانته‌
 بۆ تیری قه‌زا سینه‌م بۆت بوو به‌ سپه‌ر قوربان!
 بۆ ته‌جروبه‌ سا تیری باویژه‌ره‌ قه‌لخانت
 چاو قاتلی عاشق بوو جادوو به‌چه‌ بوو عه‌بیبار
 بۆ شوینه‌ونی ده‌سری ئه‌م خوینه‌ به‌ دامانت
 ئه‌زه‌سه‌کی فیراکی دی، وه‌ک دۆزه‌خیان «کوردی»
 په‌کسانه‌ له‌ لای ئیستا نه‌زدیکی و هه‌جرانت

 وه‌ک دورپ و عه‌قیق نه‌خشه‌ ده‌ندان و له‌بی ئالت
 میسلی به‌ره‌زا په‌خشه‌ ئه‌گریجه‌ و خرخالته‌

په‌نجته‌ له‌ حه‌نا مه‌گره‌ سووریکی ته‌لخ ره‌نگه‌
 خوینی دلی من ئاله‌ به‌و په‌نجه‌یی شمشالت
 نه‌خلی قه‌دی چون سه‌روت چه‌ند دل‌به‌ر و مه‌وزوونه‌
 سه‌یری که‌ چ شیرینه‌ پاوانه‌ و خرخالته‌!

 کویر بووه‌ هه‌ر وه‌کوو په‌عقوب به‌ خودا دیده‌ له‌ بۆت
 سا بنیره‌ وه‌کوو یوسف به‌ شفای دیده‌ له‌ بۆت
 دل که‌ جیی خووت بوو به‌ ئاوری غه‌می هه‌جرت سووتاند
 بۆچ به‌ ده‌ست خووت ده‌خه‌ی ئه‌م ئاوره‌ ناو مه‌نزلی خووت؟
 دل له‌ ده‌س تورکی دوو چاوت چ ده‌بوو حالی ئه‌گه‌ر
 نه‌بواپه‌ له‌ سه‌ری تیری موژته‌، تیغی برۆت؟
 به‌رگی رووتی به‌ هه‌زار خه‌رقه‌یی شاهی ناده‌م
 چونکه‌ مه‌حبوبه‌ به‌ ناز پیم ده‌لیی گاه‌ی (مچه‌ رووت)
 من کوتم کوژتمت ئه‌و سه‌بر به‌ بیده‌نگی کوتی
 کۆنه‌ کرمانج! ئه‌مه‌ سالیکه‌ به‌له‌د بووم له‌ درۆت
 شه‌معی مه‌یخانه‌ فتیله‌ی نه‌بوو تا دوینی، شوکور
 شیخی خوومان به‌ شه‌راب ده‌لقى گه‌دایی ده‌فرۆت
 که‌ ره‌قیب دی من و یار پیکه‌وه‌ نیشتووین، له‌ رقان
 وه‌ک سه‌گی په‌ت بکروژی، ده‌م و لئوی ده‌کروت
 دلی «کوردی» که‌ گرفتاری جبه‌ی قرمزیه‌، بۆچ
 ده‌که‌ن مه‌نعی به‌ خوینی دل ئه‌گه‌ر به‌رگی ده‌شووت!

 به‌ داوی زولف و دانه‌ی خالی سه‌ر رووت

گرفتاره دلی سهد عاشقی روت
 نیگاهی چاوی مهستی نیمه خابت
 هه‌زاری وه‌ک منی خستوته تابوت
 سه‌با‌گه‌ر لابدا زولفت له کولمه‌ت
 ده‌لیم یا ماهه یا خورشیده ئەنگوت
 شکانت له‌شکری عه‌قل و شه‌کییم
 به‌تابووری موژه و شمشیری ئەبروت
 له‌چاهی ژیری لیوت وا ئەسیرن
 هه‌زارانی وه‌کوو هارووت و مارووت
 مه‌هه یا روژه یا رووی توویه ده‌رکه‌وت؟
 شه‌وه یا زولفه یا خو موویی دلجووت؟
 ئەمه یا نوقله یا خو خونچه‌یی کام؟
 ئەوه ده‌ندانه یا دو، یانه یا قووت؟
 فیدای ده‌ست و که‌مانت بی‌ت «کوردی»
 ده‌پیکئ سئ و دوو هه‌م تاق و هه‌م جووت

قه‌وسی ئەبرۆ و موژه‌ت تیر و که‌وانه به‌عومه‌ر
 نیگه‌هت قه‌یدی دل و ئافه‌تی جانه به‌عومه‌ر
 به‌شه‌رارهی خه‌می تو نه‌خلی مرادم سووتا
 باخی شادیم هه‌موو ده‌م فه‌سلی خه‌زانه به‌عومه‌ر
 تیغی ئەبرۆیی خه‌مت سووره‌تی سه‌یفی عه‌لییه
 باعیسی زه‌مه‌مه‌یی شووری جیهانه به‌عومه‌ر
 به‌عه‌لی سویندت ده‌ده‌م شیعهی ئەگه‌ر، ره‌حمت بی

خۆ ئەگه‌ر سونینی، ئەهی شوخی زه‌مانه! به‌عومه‌ر
 په‌رته‌وی عاززی یار و دلی سهد پارهی من
 قسه‌یی شه‌وقی مه‌هه و چاکی که‌تانه به‌عومه‌ر
 هه‌سه‌ره‌تی ناو ئەگه‌ر کووه‌که‌نی بیمارم
 دل‌به‌رم هه‌روه‌کوو شیرینی زه‌مانه به‌عومه‌ر

خه‌به‌ریکم بده‌نی ئەهلی خه‌به‌ر! هه‌شه‌ره مه‌گه‌ر؟
 روژ که‌وا ئەمرۆ له‌مه‌غریب سه‌ری هه‌تاوه‌ته‌ده‌ر
 نووری مه‌هدی له‌ته‌ره‌ف مه‌ککه‌وه‌ زاهیر بووه‌ یا
 غه‌لبه‌یی کورده له‌بو کوژتتی من [کانی که‌فه‌ر؟]
 ئەشکی خوینینه له‌چاوما به‌گری و هه‌ستاوه؟
 یا غوباری ئەله‌مه‌ باعیسی عومیانی به‌سه‌ر؟
 خه‌وه یا وه‌سو سه‌یه یانه به‌ره‌ئیلعه‌ینه؟
 ئەم عه‌لاماته که‌وا دپته ئەبه‌ر مه‌ددی نه‌زه‌ر؟
 روچی شیرینه که‌ده‌ردی له‌ته‌نی مه‌هجوورم
 یا مه‌هی من نیه‌تی ریحله‌ته‌بو عه‌زمی سه‌فه‌ر؟
 بو سه‌فه‌ر که‌رده‌یی من به‌دری فه‌له‌ک شایانه
 بیته‌سه‌ر ده‌ستی و بو ره‌ددی عه‌دوو بی به‌سه‌په‌ر
 باوجوود تاکوو ره‌قیب یاوه‌ری ئەم دل‌به‌ره‌بی
 هه‌یج ته‌فاوه‌ت نیه‌بو من له‌هه‌زه‌ر یا له‌سه‌فه‌ر
 داییمه‌ن ده‌ستی دوعا ده‌گرم و شایه‌د زور زوو
 شای سه‌فه‌رکه‌رده‌یی من بیته‌وه‌بی عیجز و زه‌ره‌ر
 سوژشی «کوردی» یه‌یا جو‌ششی ئەبیامی فیراق؟

ئاته شی عیشقه مه گهر یا شه رهری ناری سه قهر؟

دل له میحنهت که یله ئه ی پیری موغانی به زم ساز!
 ههر ئه توی بو باره گای عیش و ته ره ب مه سنه دته راز
 مه ی حه رامه گهر به فتوای موفتی و قه ولی جه دید
 پیری من جار جار به قه ولیکی قه دیم داویه جه واز
 بانگ که نه زاهید نومای رهندانی گوشه ی خانه قا
 بین، که وازه دهرکی مه یخانان و خه لوه تگاهی راز
 خابی غه قلته نازله بو چاوی شه حنه و موخته سه ب
 دهر فته جامی ئه سه ر کیشی بلا بی ئیحتیراز
 با به شه رتی باده مه ردئه فگهن بی، ساقی نه و جه وان
 دیده مه ست بیته و کلاو که چ کات و دوگمه ی سینه واز
 زولف و کاکول و غولامانه ی هه موو ئه فشان بکا
 بی به زانوودا بدا جامی به عیشوه و شهرم و ناز
 دهستی یار و گهر دنی قه رابه، لیوی جامی مه ی
 فیس و ته رلگ بگری دهوری دیده بی وهک باز
 خاوکه رهی خانمه قه ناره ی سول و سه وزه ی نه سمه جان
 ره قسی سه مکه، نازی شه هبه، ئاشووب و غه مزه ی سه روی ناز
 دائیره ی میسری چه قانه ی گه وههر و له نه جه ی سه مه ن
 دهنگی چاوه ش بی بلا ها دیتته گیانم بی نه واز
 ئاغه زه ننوون لی بدا، سینه که مان، حارس گرفت
 ئه لکه ته نبور و دهف و ئه سه عد بدا دهستی له ساز
 مستو ئیبراهیمی ئاوره حمان نه وا و فه تحی حه زین

مسته فا ناری و سیگا، یونس بلنی دهشتی و حیجاز
 با ره سوول هه لداته راست، سالح بلنی نیوه شه وی
 محیدین چوارگاه و قهره دهنگی بلند کا بو قه زاز
 جار به جار به کزیکه وه هه لسی له په رده ی زاهیری
 یاره که ی عاشق کوژ و مه عشو و قه که ی دوژمن نه واز
 موتریب ئه ر وا بن فیدایان بن «نه کیسا» و «باربود»
 ساقی ئه ر وا بی به قوربانی دوو دیده ی بی، ئه یاز
 مه جلیس ئه ر وا بی هه زار جه مشیدی جه م فه رپراشییه
 مه ی ئه گهر وا بی به های جامیکی، ئیران و حیجاز
 ری مه دن له و به زمه شیخی ته کیه و سو فی خانه قا
 کونه لو تی جنده په روه ر، سپله یی به چه نه واز
 وا فه رج بو نیکه به ختی بی بچیتته سه ر حه قیق
 کووسی ری حله ت لی بدا دهرچی له مه نزلگی حیجاز
 وا نیه «کوردی» مائیلی ئه و جو ره ئه توارانه بی
 لازمه شاعیر له هه ر چه شننی بلنی بو ئیمتیا ز

کوللی عالهم وا بوون سه ر گه شته وو حه یرانی عیشق
 هیچ که سی نازانی ئه حوالی سه ر و سامانی عیشق
 باده په یمانانی ئیدراک و که مالی عارفان
 له نگ و عاجز بوون له ری ته ی کردنی مه یدانی عیشق
 گهرچی غه وواسانی فیکره ت غه و ته وه ر بوون مودده تی
 قه ت نه بوون واقف له قه عری به حری بی پایانی عیشق
 سامری و سه حبان و جاروللاوو لو قمان و سه تیح

موخبیری کوللی عولوومی بوون و سه رگه ردانی عیشق
 حافز و سه عدی و نیزامی و قهیس و جامی و ده هله وی
 فه یزخاه و مه عریفه ته جو بوون له شاگردانی عیشق
 خوسره و مه حموود و فه رهاد هر سی شا و شازاده بوون
 ئاخری بووشن به بهنده و چاکه یی سولتانی عیشق
 شه مس و مه ولاناو مه نسوور که ی به سر مه حره م ده بوون؟
 تا نه یانخورادیه ریزه نانی سفره ی خانی عیشق
 زاهیدا! خویندووته ته فسیری «لُکُلٌ وَجَهَّه»

قه ته مه ده ته عنه له مهستی و بیخودی رهنانی عیشق
 مولته جی نابم به که س «کوردی» له دنیا و ئاخیره ت
 روژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی عیشق

تا که ی ئەم جهور و جه فایه؟ چاو خوماری سوخمه ئال!
 دل به ناری فیرقه ته سووتاوه، رهش بوو وهک زوخال
 چاوی مهستت وا په شیو و وهش و ویلی کردووم
 قه ته به قه د زه رپیک نه ماوه عه قل و ئیدراک و که مال
 سه قفی چاوم بارشی خه م وای له سه ر گول به ستووه
 خوین به خور پینیدا ده چوپی وهک تکه ی ویرانه مال
 وه سلی تو «يُحْيِي الْعِظَام» و قالبی فه رسووده مه
 بیله تو توخوا بلا شاد بی به گه ردم بای شه مال
 رهشکی سه حرای چینه بو رهوت و نیگا و وه ستانه وه
 که بکی کوهی زابولستانه به نه غمه و خه ته و خال
 دل به ری وای پر که مال و عه قل و دانش که م هیه

وا مه زانه بی که ماله چونکه تفله و خورده سال
 ئە ی ته بیب! ئه ر تو ته ماته زامی دهر دم چاره که ی
 تا کوو گه رما و گه رمه بو م پهیدا بکه شه هدی و یسال
 عاشقی خو شه نه وهک و هک من غه ریب و قور به سه ر
 دل به رم وهک دوژمن و خو م بیکه س و ئاشوفته حال
 قافلە ی بیرم به تاراجی خه می دووری چووه
 بو یه وای «کوردی»! دوکانی دل له مه عنا بوو به تال

ئه من وهک په رچه می جانان، ئە من وهک په رچه می یارم
 له لای بی خاو و سه رگه ردان، له لای بی مهست و بیمارم
 ده با بگریم، بنالینم، که وا تیکچوو سه ر و کارم
 دل م دانا له ری دل به ر، نه دل بو م بوو، نه دل دارم
 دل م که یله له میحنه ت، وا رهوانه خوین له زامان
 له گیزاوی به لادا غه رقه سه ر هه تا به دامانم
 له دهستی که چره وی گه ردوون له کووره ی فیرقه تی غه مدا
 به دایم هه ر وه کوو قه قنه س حه ریقی نار و حیرمانم
 وه سییه ت بی مه بن دوو دل که نادا مه نفه عه ت پیتان
 منیش دوو دل بووم ئاخه ئیسته بو یه وای په شیمانم.
 خودا تادای به من وای دا به جار ی وه سلی دوو دل به ر
 فه له ک چون کردی تالانم
 وه کوو «کوردی» له دوو جه ژن بوو له ناو حیره ت و دهر دا
 ئە میشم چوو ئە ویشم چوو به جار ی مالی ویرانم

عه زیم! باعیسی عهیش و نیشاتم!
 گولم! سه رمایه که ی ژین و حه یاتم!
 ده زانی خۆ ئەمن سه و دازه ده ی تو م؟
 نه چیری ئاهووی چاوی سیاتم؟
 هه میسه من له کونجی دهر د و غه مدا
 ئەسیری شه رت و مه حبووسی وه فاتم
 به سالی جاری قوربانی ده که ن حاج
 ئەمن هه ر ده م به قوربانی وه فاتم
 به جارووی موژهی چاوم هه میسه
 خه ریکی مشت و مالی خاکی راتم
 له شه وق و زه وقی عالهم بوومه فارغ
 که هه م زانووی هیجرانی و به لاتم
 له به رچی و له من ئازورده بووی تو؟
 نیه ره حمت به حالم لئو نه باتم
 ئەگه ر کردومه ته قسیر و گوناھی
 هه زاران توبه بی تا روی مه ماتم
 به مه رگی تو و هها خه سته و زه بوونم
 نه ماوه زه رپه یی سه بر و سو باتم

تا کوو دل مایی مه کۆشه قهت له ئابروو بردنم
 عیشق تا خوش بی مه کیشه ره نجی ریسوا کردنم
 پیشه وای کاروانی بی ره حمی هه تا ماوی ئەتوی
 هه لگری باری جه فا و هیجران هه تا دهمرم منم

هه ر ئەتۆم دیوه له خۆم دلسۆز و موشفیق تر به خۆم
 چونکه وا ساعی و عه جوول و تالبی بو مردنم
 خۆ نواندن به س بی به خوا رووی جیهان زانی که تو
 قادری بو کوژتن و تالان و زه جر و گرتم
 نازه یا خۆ مه یله یا نه شه نه ت تلووعی کردوو ه؟
 یا به هوشیاری وه کی مه سته به هانه ی کوژتنم
 تینووی نه زعی فیراق و یادی جوللابی له بت
 جو بره ئیل یارم بی باز ئیشکاله رو ح دهر بردنم
 به خت یه ک هیجرهت دوو و غوربهت سیان و دل چوار
 من یه کم، چوار ته وقی ناحه ق بوچی چۆته گه ردنم!
 گه ر له عیشقی ساده پروویان دل بگورم بی گومان
 مورته دم؛ یه عنی ئەسیری زولف و پوستانی ژنم
 دل ده لی «کوردی» ره قیب دوژمنته کۆنه لوتییه
 بو یه وای کوت تا نه زانم کینی ده وست و دوژمنم

جانا و هه ره ئەم جه ژنه به قوربانی سه رت بم
 بو تیری قه زای چاوی حه سوودان سپه رت بم
 شادن له ته ماشای نه زه رت مه حره م و ئەغیار
 مروهت نیه ته نها هه ر ئەمن دهر به رده رت بم
 رازیم به ده نم هه ر وه کوو خاکی به ری پیت بی
 شایه د که له ری مه دره سه دا ره هگوزه رت بم
 تو به و دوو روخی خۆته وه وه ک شاهی و فه رزه
 دایم که له پیش ئەسپه که تا وه ک نه فه رت بم

وا قال و زه عیفم له هه تیتیه غه می دووریت
شایسته یه ئیستا که که ئالقه ی که مه رت بم
بۆ قه تلی منی خه سته موژته هه ر وه کوو تیره
ئهی من به فیدای تیری نیگای پر خه ته رت بم
ئهر خه شمه، وه گهر لوتفه به «کوردی» نه زه ری که
قوربانی غه زه ب گرتن و گوشه ی نه زه رت بم

ئه گهر مه یلت له دل ده رکه م، غه ری بی کۆی دلبه ر بم
ئه گهر ساتی له یادم چی، هیلاکی ژه هری ئه ژده ر بم
به غه یری بۆسه یی چاوت ئه گهر قه سدی ویسالت که م
به شوعله ی قه هری تو یا ره ب سه راپا قه تلی ئه خگه ر بم
ئه گهر یه ک له حزه سستی که م له ژیر باری غه می عیشقت
به میسلی په نجه ره قوربان به تن سووراخی خه نجه ر بم
له سه ر ته عریفی ئه گریجه ت ئه گهر بییم وه سفی کاکۆل که م
به زه ربی تیغی ئه برۆی تو ئه من مه قتولی بی سه ر بم
ئه گهر یه ک له حزه غافل بم له شوعله ی ماهی روخسارت
له حه شرا بی نه سیبی جه ننه ت و هه م حه وزی که وسه ر بم
گه دایی کۆی جانانه به شاهیی عالمی نادم
گه دایی خوشتره بۆ من له شاهی، گه ر موخه بییه ر بم
ئهری یاران! بلا «کوردی» له بۆته ی فیرقه ته یه کجار
خولاسه و بی غه ش و مه قبوولی عالم هه ر وه کوو زه ر بم

عه زیزم! نووری چاوانم! حه بییم!

سه بووری به خشی جانانی شه کییم!
وه ره ره حمی به حاله که عه زیزم!
له یار زویر و له مه سکه ن بی نه سییم
ره هنده ی دهستی که س نیم خۆت ده زانی
فیراری جه وری ئه غیار و ره قییم
دوو شه ش بۆ داوی نه گبه ت هه ر له رییدا
له به ختی شه ش ده ر و یاری عه قییم
ئومیدی زینده گییم ناوه به لاوه
که قاتل بوو به جه رپراح و ته بییم
عه جوولی و وه حشه تی ئه م وه خته خۆم بووم
که دیده ت بوو به ئوستاد و ئه دییم
ئه مه ی ده یلیم ئه گهر ئیغراقه «هیجری»
هیلاکی دهستی «مه یته ن قرمزی» بم

کی ده لی دلبه ر به خیلن؟ ئه مرۆ وه لالا دلبه ر م
به ردی ژیر پینی خوشتی حه تتا هه ر ده هاوی بۆ سه ر م
ئهو، سه گی سه د سال جه فاکیشتی له هیچی ده رده کا
وای به حالی من، که سیسه د پایه ناماقوول ترم
ئیلتماسی کوژتنم لی کرد، کوتی نازانی تو
من چه په ل ناکه م له خوینی هه ر سه گیدا خه نجه ر م
پییم وت ئاختر تو دلی من کوئی ده به ی؟ توند بوو وتی
های به توچی؟ مالمه خواهیشتمه هه ر کوئی به ر م
رۆح له کویدا خۆی نیهان کا ئه ر له به ر تیری موژهی

کون کونی کردووه وهکوه بیژنگ جه میعی په یکه رم
هیند وت لاچۆ سهرت با بیت پشتت کهنده لان
چاهی غه م کهوته دوام و بای فیراق کهوته بهرم
ئهی فهلهک! مروهت که من بهو قالبی پر دهردهوه
جهوری تو یا نازی یار یا جهوری ئه غیار هه لگرم؟
رۆح و دین پیشکesh دهکا هه ر کهس، منی بی دین، خودا!
سا چلۆن ئه و لاشه فهرتووته و زه عیفهی بۆ بهرم؟
شاهی ئیقلمی وهفا نازانی ئهی «کوردی» منم
فهقر و فاقه، تاج و تومارمه و گه دایی ئه فسهرم

عهزیزم! وا له دووریت دل فیگارم
که خوین دهرژئی له دیدهی ئه شکبارم
وهها فرمیسی خوینین دی له چاوم
وهکوه دامانی ئه لوهنده که نارم
له گهردی قاسیدی یه ئسی ویسالت
به کوللی کویره دهیدهی ئینتیزارم
که ئوممیدی ویسالی توم نهماوه
به مهرگی تو به مهرگ ئومیده وارم
له چاوی خوت بپرسه ئه و دهزانی
که من بۆ وا عه جوول و بی قه رارم
مه کهن مه نعم که سه رگه ردان و ویلم
به دهس عیشقه زه مامی ئیختیارم
له گهل عیشتت و هها یار و ئه نیسم

له تۆش هه تتا به کوللی بهرکه نارم
وهکوه مه نسوور ئه گهر بيشم سوتینن
«انا القادر» دهلی گهرد و غوبارم
ئه گهر تالع بی «کوردی» سزایه
به حوققه دورپ و گه وهه ر کهن نیسارم

حۆریی باخی جینانی یا گولی باخی ئیره م؟
ام نُجُومُ العَرَشِ؟ أم شَمْسٌ عَلَي فَوْقِ العَلَمِ؟
سه رکه شی ئیلی گه لالی شوخی بابان و عیراق
نورُ ابصارِ العَرَبِ ظِلُّ الرُّسَاءِ العَجَمِ
کوژتن و عه فوت له لای من هه ردوویان هه ر ره حمه تن
لو تُمَتِنِي تَرَحْمِنِي لَوْ تَعْفِنِي عَيْنِ الكَرَمِ
ئاخری کوژتت به هیجران ئاسکه که ی به رمالی خوت
كَمْ نَدَيْتُ بالنداءِ لَا تَقْتُلِ صَيْدَ الحَرَمِ
کوژتمت ئه ماما له ئاخردا په شیمانی ده به ی
یا حبیبی بعد قتلای لوصول فی الندم
وهک ته بیب ئه ر بیی و عیلاجی ئه م برینانه بکه ی
أَعْطِكَ الرُّوحَ لَئِنْ تَقَبَّلَهُ فِي حَقِّ القَدَمِ
سه د که مه حزوون و نه خوشم نامه کهت گهر بیته لام
يَنْدِفِعُ حُزْنِي وَ مَا يَبْقَى مِنَ القَلْبِ أَلَمِ
گهر وهکوه عیسا له پاش مردن به سه رما رابری
تَجْمَعُ العِظْمَ الرَّمِيمَ تُحْيِنِي بَعْدَ العَدَمِ
چونکه نامه ی دهردی «کوردی» قهت نه هاته ئینتیها

تَمَّتِ الْقِرطاسُ، جَفَّ الْحَبْرُ و انشَقَّ الْقَلَمُ

ره‌فیکی کونجی می‌حنه‌ت عاجزن هه‌ر شه‌و له‌ نالینم
 گوریزانن له‌ به‌ر لیشاوی مه‌وجی به‌حری ئه‌سرینم
 ئه‌گه‌رچی رۆژ و شه‌و مه‌شغوولی نه‌غمه‌ی موتریبم ئه‌مما
 له‌ خه‌م خالی نیه‌ ساتی دل‌ه‌ی مه‌حزون و خه‌مگینم
 ته‌بیب دینێ ده‌وای ده‌ردم بکا، خو من زه‌ده‌ی دووریم
 به‌ بئ‌ داروویی وه‌سلێ، نابئ‌ هیچ ئارام و ته‌سکینم
 ئه‌گه‌ر مومکین نه‌بوو وه‌سلم، که‌ من مردم وه‌سییه‌ت بئ‌
 له‌ باتی قه‌وم و خیشانم له‌ سه‌ر مه‌یتم بکا شینم
 شه‌هیدی عیشقم و مه‌مشۆن و کفنم بۆ مه‌که‌ن یاران
 گه‌واهی شه‌ره‌ بۆ ده‌عوای شه‌هادت به‌رگی خوینینم
 به‌ په‌رده‌ی زاهیری گه‌ر بئ‌ سه‌دای ئه‌و عاشقی یارم
 ئیتر حاجه‌ت نیه‌ بینن مه‌لا بۆ وه‌عز و ته‌لقینم
 عه‌به‌س «کوردی» مه‌لا ئیک دین ده‌پرسن مه‌زه‌هب و دینت
 که‌ قادر خو‌ی ده‌زانئ‌ من له‌ سه‌ر کام مه‌زه‌هب و دینم

فه‌له‌ک! ره‌حمئ‌ به‌ حال‌م که‌ به‌ غایه‌ت دل‌ په‌ریشانم
 ره‌ه‌نده‌ی زید و مه‌سکه‌ن، دوور له‌ یار و قه‌وم و خیشانم
 ده‌لێن میهمان په‌زیر و دلنه‌واز و خاوه‌ن ئیکرامی
 ده‌سا بۆ که‌یته‌؟ وا من بینه‌وا و ده‌رویش و میهمانم
 عه‌زیز و خو‌شه‌ویستی کوللی عاله‌م بووم ئه‌میستاکه‌
 غه‌ریب و بی‌کسه‌س و ته‌نه‌انشینێ کونجی ئه‌حزانم

چ میننه‌ت گه‌ر نه‌وازشت و ته‌عاروف که‌ی له‌ گه‌ل مونعیم؟
 به‌ من فه‌رزه‌ که‌ رووت و موسته‌حه‌ققی خیر و ئیحسانم
 له‌ به‌ر جه‌ور و جه‌فای یاران نیه‌ ناله‌ و فوغانی من
 هیلاکی له‌وم و ته‌عنه‌ی ناکه‌س و خه‌نده‌ی ره‌قیبانم
 ئه‌گه‌ر بی‌ت و به‌ ناحه‌ق خو‌ت بکه‌ی په‌نه‌ان وه‌کوو یوسف
 وه‌ریدی عیشق و ریشی توهمه‌ت و چاکی گریبانم
 ئه‌گه‌ر «کوردی»! ده‌پرسن مه‌زه‌هب و پیری ته‌ریقێ من
 عه‌لی مه‌ولامه‌، قادر پیرمه‌، مه‌حموده‌ سولتانم

ته‌شنه‌ له‌ب تا که‌ی ره‌فیکی وه‌حشیانی به‌ر بکه‌م؟
 تیغی خوینرێژیت بکیشه‌ تا ده‌می پئ‌ ته‌ر بکه‌م
 تاکوو لیم دووره‌ خه‌تی ره‌یحان و رووی گول‌ ره‌نگی تو
 کویر بم ئه‌ر بيم سه‌یری ره‌یحان و گولێ شه‌سته‌په‌ر بکه‌م
 وا له‌ بو‌ته‌ی عیشقتا قاله‌ روخی زه‌ردم ئیتر
 قه‌ت له‌ خو‌ ناگرم له‌ که‌س داوایی قه‌رزی زه‌ر بکه‌م
 ره‌نگی زه‌ردیش چاکه‌ بۆ کویری ره‌قیب و دوژمنان
 چونکه‌ دوژمن شاد ده‌بئ‌ گه‌ر خو‌م گه‌دا و موزته‌ر بکه‌م
 کیمیای وه‌سلت به‌ هیچ نایه‌ته‌ ده‌ستم، بئ‌ ئه‌مه‌
 بچمه‌ غاری مه‌غریب و خو‌م فیره‌ عیلمی جه‌ر بکه‌م
 من له‌ ته‌عنه‌ی دوژمنی بئ‌ بیر قوتار نابم، مه‌گه‌ر
 یا خودا مه‌رگم بدا یا هه‌ردوو گوئی خو‌م که‌ر بکه‌م
 قه‌ت مه‌لێن یاران! له‌ گه‌ل فیرقه‌ت و ه‌ره‌ سازش بکه‌
 شی‌ت نه‌بووم وه‌ک په‌ششه‌ من خو‌م تووشی بای سه‌ر سه‌ر بکه‌م

من له گه ل جهور و جهفات گه ر لافی ئولفەت لی بدەم
 هەر وهکوو ئاهوو دەبی خۆم جووتی شییری نەر بکەم
 پیم دەلین «کوردی» فلان کەس یادی دووری تۆ دەکا
 من له ئەو چاک شارەزام، بیللا ئەگەر باوەر بکەم

له یله کە ی بی مه یله کە ی مه حیووبه کە ی عه بیارە کە م
 شوخه کە ی پر چه مله کە ی بی ره حمه کە ی غه دارە کە م
 زالمه ی له خوا نه ترسه ی کافرە ی بی مروه ته!
 قاتله ی عاشق کوژە ی جه لاده کە ی خون خارە کە م
 گول به دەن، سیمین زه قەن، خەت یاسه مەن، فەندەق دەهەن
 ئەسمەرە ی قەد عەرعرە ی ناز و نه زاكەت دارە کە م
 نه و جه وان، ئەبرۆ کە مان، شیرین دەهان و نوکته دان
 تورک ره فتار و پەری روخسار و کاکۆلدارە کە م
 ئە ی ره قیب! سەد جار دەرم کە ی یا جوینم پی بدە ی
 ناعیلاجم هەر دەبی پیم بو سە لاهی کارە کە م
 ژەهری دووری چه ژتوو «هیجری» ئەمیستا بۆیه وا
 ته لخ گوفتاره کە لامی له علی شه ککەر بارە کە م

چاوه کە م! خۆ من برینداری خە دەنگی چاوی تۆم
 زار و بیمار و گرفتاری کە مەند و داوی تۆم
 ویل و سەرگەردان و خار و عاجز و ئاشوفته حال
 دل به تالان چووی سوپای کاکۆلی تیک ئالای تۆم
 گەر دەپرسی داد و گریان و فوغانم بۆچییه

راسته باوک مرده نیم ئەمما جگەر سووتای تۆم
 سەد کە تۆ فیکری ئەسیری خۆت نیه ئەمما ئەمن
 خۆ دەزانی چونکە روژ بی خورد و شه و بی خاوی تۆم
 من له بهر پییری قەدم خەم نه بووه ئەر باوەر دەکە ی
 قەد خەمیدە ی قامەت و بالای وهکوو لاولوی تۆم
 قاتلی من کەس نیه بوختانی ناحەق بۆچ بکە م
 من شه هیدی خەنجەری موژگانی تازه ساوی تۆم
 هەر کە سه عەبد و موریدی مورشیدیکه سا ئەمن
 هەر وهکوو «هیجری» مورید و گیان فیدای هەمناوی تۆم

عەزیزم! من ئەسیری قامەتی نه وتوول نه مامیکم
 غولامی زولف و ئەگریجه و غولامانه ی غولامیکم
 گرفتاری کە مەندی مه هوه شیکم تفل و بی ره حمه
 هیلاکی ناز و عیشوہی نیم نیگای ئاهوو خە رامیکم
 جگەر خوینین و چاو ئەسرین و خوین خوار و دلە فگارم
 خەریک و ویل و وهحشی مه هوهشی شیرین کە لامیکم
 هەموو عومرم به زایع چوو له ریگای عیشقدا چونکە
 گرفتار و ئەسیری داوی عیشقی تفل و خامیکم
 رهواجی سکه یی ساحیبقرانی ملک و میللەت بووم
 ئەمیستا ویل و سەرگەردانی گەرداوی عەوامیکم
 شه هی ئیقلمی عیشقم، پییری رەندانی خە راباتم
 ئەگەرچی زاھیرەن تفل و نه زان و ئەبله فامیکم
 ئومیدی وهسل و دیداری نه ما «هیجری» ئەمیستا کە

هه‌میشه ئینتزاری نامه‌و و په‌یک و که لامیکم

تا کوو یار فیتنه‌ی جیهان بی سهر و هوش و عقل و دین
 بو ده‌وا ده‌س ناکه‌وی ناویان له سهر رووی زه‌مین
 لئی ده‌پرسم بوچ به کل ساو ئه‌ده‌ی موژه و ئه‌بروت؟
 ده‌لی تیغ و تیر ژه‌هراو ده‌ده‌م تا ههر به ناسور بن برین
 ده‌ست له داوینی ده‌ده‌م بی ئورپ دا لا، به‌لام
 مور ده‌بیت و پیم ده‌لی به‌و لاوه، روله ئیمه‌نین
 یار ده‌لین ئه‌مرۆ رقی هه‌لساوه یاران! بینه‌وه
 فه‌رزه به‌لکوو دوو جویمان به‌ر که‌وی، مه‌حرووم نه‌بین
 خو عه‌زیزی نامری بگرین به‌ بی خوف و خه‌ته‌ر
 به‌و به‌هانه‌ش قور بیوین، تیر له خو‌شمان داوه‌رین
 چاو له گه‌رد و تۆزی فیرقه‌ت کویر بووه چار ناکری
 تا جه‌لا نه‌دری به‌ خاکی ژیری پیی روحه‌له‌ئیمین
 یار له ترسانا خه‌وی لی ناکه‌وی باوه‌ر بکه‌ن
 خیر، عه‌به‌س بو قاتلان بو قه‌تلی دل چۆته که‌مین
 پادشا بم، تاکوو چینی زولفی ئه‌فشان کا شه‌مال
 قافله‌ی تالان ده‌که‌م ههر تاجری برواته چین
 دل ده‌لی یار چۆته کانی، بانگ ده‌کا، بغه‌لتی
 ناوی «کوردی» بی به‌ ده‌میا، دا که با ئیمه‌ش بچین

ئه‌ی دوری تاجی سه‌ری شاهانی ئیقلمی جیهان
 شه‌مسی ئه‌فلاکی که‌مال و شه‌معی به‌زمی عارفان

ئه‌ی به‌ نادیده، به‌ شوهره‌ت سه‌د وه‌کوو من عاشقت
 وه‌ی له تاوی فیرقه‌تت عالهم هه‌موو ره‌نجیده جان
 سابیه‌ن پرسى که‌ دل ئه‌فسورده‌و و سه‌وداسه‌رم؟
 یا له سه‌رمایه‌ی هه‌وا و میهر و شویری دل‌به‌ران؟
 واقعن شیرین سوئالیکه، بلا لیکن ده‌بوو
 مه‌سه‌له‌ بروایه‌ لای شه‌خسیکی دانا و حال‌زان
 من ده‌لیم شیواوه یه‌کسه‌ر ده‌فعی کاروباری خوم
 ساچلون پیم ده‌کری ئیتر حه‌لی عوقده‌ی سائیلان؟
 گه‌ر ده‌پرسن مه‌نزل و شکل و لیباس و تائیفه‌ی
 مالیان نیزی که‌ به‌ نه‌دیخانه‌وو ناشی ئه‌حان
 ئه‌سمه‌ره، لاغه‌ر ته‌نه، بالامیانه، که‌چ کوله
 سه‌وخمه سه‌وزه، مه‌یته‌ن ئاله، چاو خومار، ئه‌برۆ که‌مان
 عاشق و دانا و موئه‌ده‌ب، وه‌حشی و مه‌غروور و عه‌جوجل
 گه‌ه ده‌لی سندان به‌ عاشق، گه‌ه ده‌لی چاوم قوبان
 زوودخیز و توند ره‌وته، مه‌سته‌ دائیم چاو به‌ خه‌و
 گاه به‌دخوو و زالمه، گه‌ه موشفیقه و شیرین زمان
 سا له ههر کوئی بی که‌ مه‌ستت کرد سوئالی لی بکه‌ی
 رازی په‌نهانی سه‌راسه‌ر بو‌ت ده‌کا ئه‌لبه‌ت عه‌یان
 ره‌ره‌وت قادر بی بو ئیعتا و جه‌وابی مه‌سه‌له‌ت
 وه‌رنه «کوردی» ناتوانی حالی خو‌ی بو‌ت کا عه‌یان

عه‌زیزان! من ئه‌وا رویم له لاتان
 له مه‌زلوومان بلا چۆل بی ولاتان

که ئیوه‌ن پادشای لوتف و عه‌داله‌ت
 به خوا‌حه‌ی‌فه بره‌نجین‌گه‌داتان
 ئە‌گه‌رچی خاک و خو‌لی ره‌گوزارم
 به سه‌رما خو‌گوزهر ناکا سپاتان
 وه‌ره بنواره چاوی پر له خوینم
 به ته‌فسیلات بینن ماجه‌راتان
 که من رو‌ییم جه‌ه‌ننه‌م پر مه‌که‌ن لیم
 له من خالی مه‌که‌ن کو‌شک و سه‌راتان
 جه‌فاتان دام و کو‌ژتمتان به زاری
 نزوولی ره‌حمه‌ته جه‌ور و جه‌فاتان
 ئیلاهی من بېم رو‌ژی دوسه‌د جار
 به قوربانی گه‌داوو پادشاتان
 مه‌لین که‌لکی نه‌بوو رو‌یی جه‌ه‌ننه‌م
 سه‌رم قه‌لخانه بو‌تیری قه‌زاتان
 نه‌سیم‌ی کو‌یی تو‌خاتر ده‌کا جه‌م
 به بو‌ی تو‌رپه‌ی په‌شیوی پانیاتان
 منم سه‌ر کرده‌تان بو‌له‌شکری غه‌م
 ده‌ترسم من برۆم بشکی سپاتان
 ئە‌گه‌ر سه‌بر و ئە‌گه‌ر دل بوو، وه‌گه‌ر رو‌ج
 هه‌موو رو‌یین، چیه‌ ئیتر ته‌ماتان؟
 سه‌فه‌رمان چونکه ری‌هات و نه‌هاته
 دو‌عامان بو‌بکه‌ن ئیوه‌و خوداتان
 تکای "کوردی" وه‌هایه ئیوه جار جار

بکه‌ن یادی مو‌حییی بی‌ریاتان

ناسحی مو‌ش‌فیک و وه‌ی واعیزی ئاشوفته دلان!
 شاویری حائیر و وه‌ی مو‌دبیری ئە‌مری خه‌جلان!
 چاره‌یی عیله‌تی حیرمان و ده‌وای مه‌ئووسی!
 مو‌میای شه‌ربه‌تی سه‌ودا سه‌ر و ره‌نجیده‌تان!
 به‌قیه دووزی جگه‌ری له‌ته‌له‌تی شمشیری جه‌فا
 مه‌ره‌می سینه‌یی مه‌جروو‌حی سه‌نانی هیجران
 وا ره‌گی عیله‌تی بی‌چاره‌یی وه‌ک من خه‌سته
 بی‌نزاره‌ی روح و بی‌ته‌جروبه‌یی نه‌بز و زه‌بان
 زاهیره‌ن ده‌جله‌یی لوتف و که‌ره‌مت هاته‌وه جو‌ش
 بو‌یه ره‌شحه‌ی قه‌له‌مت جارویه بو‌ته‌شنه‌له‌بان
 نامه‌ییکت به‌که‌رم کردبووه زیبی ته‌حریر
 بو‌نه‌جاتی دل و ئارامی ته‌ن و راحه‌تی گیان
 مونشه‌ریح بوو که ئە‌گه‌ر تو‌هه‌ته ده‌عیه‌ی مه‌ردی
 قه‌ت مه‌به‌تالبی سیمین به‌ده‌ن و ماه‌رووخان
 گو‌ی له‌من بگره‌ ده‌می ناسیحی پر لوتف و که‌ره‌م
 تا‌عه‌یان که‌م به‌تو ئە‌م ده‌رده، چ زاهیر، چ‌عه‌یان
 ئە‌وی رووی داوه له‌من کاری دلی به‌دبه‌خته
 وا منی کردووه بو‌تیری مه‌لامه‌ت به‌نیشان
 بی‌دل و گو‌ی و نه‌سیحه‌ت نه‌گر و سه‌رکه‌ش و رهند
 سپله‌ و هه‌رزه و ئە‌وپاشی به‌دئه‌توار و نه‌زان
 تا‌له‌لای من بوو له‌مه‌نعی نه‌ده‌بووم قه‌ت غافل

گه‌ه به‌لۆمه و هه‌ره‌شه، گا به ده‌خیل و ئامان
 که ئه‌ویش زانی ئه‌من ئه‌ومه له‌سه‌ر مه‌نعی ئه‌وی
 ناعیلاج ئاخری کردی له منیش عه‌تفی عینان
 ساله وه‌ختیکی بوه ئیسته به مه‌حکومی که‌سی
 فاریفول‌باله له ته‌عنه‌ی من و لۆمه‌ی دیگه‌ران
 ئه‌وه سه‌ر مه‌نشئه‌ئی ئیفساد و ئه‌من به‌دناوم
 ئه‌وه موسته‌وجب و من که‌وتمه زه‌جر و لیدان
 گه‌ر به‌ده‌ستم ده‌که‌وی شه‌رت بی له‌پیش چاوی تو
 جارپس و موفته‌زه‌حی که‌م وه‌کوو «کوردی» له‌جیهان

ئه‌ی چه‌کیمان! ئیوه بین ده‌رمانی ئه‌م بيماره‌ که‌ن
 سه‌بری ناسۆری برینی سه‌ختی ئه‌م ئاواره‌ که‌ن
 کوا ره‌فیکانی ته‌ریقه‌ت ده‌ردی عیشقم چاره‌که‌ن؟
 من ده‌لیم تا روژی مه‌حشهر سه‌ف به سه‌ف نزاره‌ که‌ن
 یا به جارێ بمکوژن جه‌رگم به خه‌نجه‌ر پاره‌ که‌ن
 ئه‌ی خودا چبکه‌م له ده‌س جه‌وری ره‌قیبی به‌د زمان
 من ده‌لیم دايم هه‌تا ئه‌م روژه نابێ روح و جان
 نایه‌لێ یارم ببینم یا به زاهیر یا نیهان
 ئاخ له به‌ر زولمی ره‌قیبان وای له ته‌عنه‌ی دوژمنان
 من که‌ نالیم، تو بلی بوچی ئه‌وه‌م ده‌رباره‌ که‌ن؟
 من له چه‌سه‌ره‌ت چاوی مه‌ستی تو شه‌و و روژ ناله‌مه
 بۆیه رازیم به‌و جه‌فایه سه‌د شوکور به‌و حاله‌مه
 تو به‌سه ره‌حمیک به‌ حالم چونکه سه‌ختی تاله‌مه

خاکی به‌ر ده‌رگایه‌که‌ی تو مه‌سکه‌نی سه‌د ساله‌مه
 حه‌یفه بۆ تو ئیسته‌که له‌م قاپیه‌م ئاواره‌ که‌ن
 ده‌ردی عیشقم چه‌ند گرانه سه‌د که‌ره‌ت که‌وتومه‌وه
 جوگه‌له‌ی خوینین دیاره‌ وای به سه‌فحه‌ی روومه‌وه
 باوه‌ریت بی من نه‌ماوم تازه زیندوو بوومه‌وه!
 له‌ته‌له‌تی جه‌رگم گلینه‌ی چاوی پر کردومه‌وه
 خوین به‌ خور نایه مه‌گه‌ر جو‌مالی ئه‌م جو‌باره‌ که‌ن
 روومه‌تی یارم له په‌رپه‌ی گول گه‌لی ناسکتره
 حه‌ز ده‌که‌م تو بمکوژی له‌م حاله‌ کوژتن چاتره
 جه‌رگ و دل هیند بۆی به‌تاوه پر له پشکووی ئاواره
 که‌س نه‌لێ «کوردی» وه‌ره تو ده‌س له یارت هه‌لگره
 زه‌حمه‌ته، نابێ، مه‌گه‌ر جووتم له‌گه‌ل سیداره‌ که‌ن

ده‌روون زامدار و دل غه‌مگینه‌ بی تو
 سه‌رم گیژ و ته‌نم بی تینه‌ بی تو
 خه‌وم بی هۆشییه، به‌رگم په‌لاسه
 خۆراکم خوینته، شادیم شینه‌ بی تو
 له چاو ئه‌شک و له دل ئاهم که‌ ده‌ردی
 ده‌لێ تو فانی با و بارانه‌ بی تو
 جیگام سه‌حرایه، وه‌حشیم یار و هاوده‌م
 درک فه‌رش و کوچک بالینه‌ بی تو
 له ئه‌شک و ئاه‌ی تار ئاوینه‌یی دل
 جه‌مالی زه‌رد و ره‌ش ره‌نگینه‌ بی تو

سه‌رم سه‌متوور و سینه‌م چه‌نگ و دل ده‌ف
 خه‌فه‌ت بار و مه‌قام نالینه بی تو
 که‌باب دل، خوین مه‌یه، ساقی فیراقت
 قه‌ده‌ح چاو و مه‌زهم ئە‌سرینه بی تو
 ده‌روون گولزار و خوین گول باخه‌وان دل
 فوغان بولبول، جه‌فا په‌رژینه بی تو
 ره‌قیب رووترش و ئە‌شکی دیده سویره
 حه‌یات ته‌لخ و ئە‌جه‌ل شیرینه بی تو
 زومستان مه‌یله‌که‌ت، پایز براکه‌م
 به‌هاری عومر و دین هاوینه بی تو
 ئە‌وا من بووم به‌شا و سولتان و والی
 تو خوا سا کاکه گیانه ژینه بی تو
 له‌هاوسایان له‌تاو نالینی "کوردی"
 دوعای مه‌رگه، له‌وئ ئامینه بی تو

وا به‌ئاسان عاله‌می ته‌سخیری تو بوون ماهرپوو
 ساحیری یا ئە‌ولیاپی؟ راست بیژه ماهرپوو
 ده‌س به‌خه‌نجه‌ر دی و باز خۆت ده‌گری سا که‌ی
 لیم ده‌ده‌ی؟ ئینتیزاری کوژتم زوو لیم ده‌یاللا ماهرپوو
 دل ده‌به‌ی به‌دزی له‌ناو خه‌لقی ده‌لیی خۆی داگیه پیم
 من دل‌م دا پیت به‌راست؟ داده‌ی بزائم ماهرپوو
 بیچپوو جه‌للاد! خۆت له‌ناو مه‌ردوم به‌سوئی بو ده‌که‌ی؟
 هیچ که‌سی نه‌تناسی، خۆم چاکت ده‌ناسم ماهرپوو

پر دل‌م خوین کرد و دام پیت وا به‌زوویی جی به‌جی
 باعیسی به‌دمه‌ستییه ده‌شکینم پیاله ماهرپوو
 ره‌نگی زه‌ردت دیم ده‌لیی "کوردی" برۆ بینه به‌هی
 به‌س بیانوو بگره و هختی به‌ی کوانی؟ ماهرپوو

له‌کونجی بی که‌سیدا فه‌ردم ئە‌مپۆ
 زه‌لیل و زار و بی هاوده‌ردم ئە‌مپۆ
 گه‌واهی لانی عیشقی تویه قوربان
 سرشکی سوور و ره‌نگی زه‌ردم ئە‌مپۆ
 له‌سوۆزی عیشقی سه‌ردی میهری تویه
 ده‌روون گه‌رم و هه‌ناسه سه‌ردم ئە‌مپۆ
 وه‌کوو ته‌یریکی گوم بووبی جه‌ناحی
 هیلانه‌واز و هه‌رداوه‌ردم ئە‌مپۆ
 مه‌گه‌ر سوۆزه‌ی نه‌سیمی وه‌سلی ئە‌و بی
 موعه‌تته‌ر کا دل‌ه‌ی پر ده‌ردم ئە‌مپۆ
 له‌عه‌رسه‌ی وه‌سفی ئە‌و مه‌حبوبه له‌نگه
 خه‌یالی وه‌ک سواره‌ی جه‌ردم ئە‌مپۆ
 له‌بو وه‌سلی جه‌مالی یاری "کوردی"
 ئە‌گه‌ر روحم نه‌ده‌م نامه‌ردم ئە‌مپۆ

لال بم ئە‌گه‌ر شه‌بییه‌ی روخی که‌م به‌ماهی نه‌و
 یا دل‌م بده‌م به‌میهری نیگاری به‌غه‌یری ئە‌و
 ته‌سخیری رووم و غاره‌تی ئیران ده‌کا ئە‌گه‌ر

کاکۆلی زهنگباری به هیرش بخا جلهو
شادم، که به لکوو بیته خهوم یار و به خته کهم
به دبختی نایه لئ که دوو چاوم بچیتته خه و
حاسل به غهیری دهرد و جه فا و ئە له م نیه
رۆژی که بین زهراعه تی عومرم بکن دره و
ئه من و جه فا، فیراق و ئومیدی ویسالی یار
کاغز ره فیقی رۆژمه، شه معیش ئە نیسی شه و
"کوردی" دلیری عه رسه یی نه زم و فه ساحه ته
جه ولان ده کا هه میشه وه کوو به رقی تیژ ره و

له غه م شاری دهر وون مه عموره ئە مشه و
بناغه ی ملکی دل خاپووره ئە مشه و
(ره وانسه ر)! بۆ له زیددی من فه رهنگی
له بهر دهر گای ره قیب مه سرووره ئە مشه و؟
ئه من فه رهاد و شاهید بیستونه
ئه تو شیرین، شه مال شاپووره ئە مشه و
له وه سلته مه نزلی دوور که و ته وه دل
دووسه د مه نزل له شادی دووره ئە مشه و
برا گیان گیان و تو گیان ئە لو ه دایه
هه وای کۆی تو دیگه ر مه ستووره ئە مشه و
به موژده ی وه سللی تو دل شاد بی حه قیه
که هه ر وه ک حاکی مه غدووره ئە مشه و
له من ناپرسی ئە غیار ئە ی چه گه و چه ؟

به وه سفی لوتفی تو مه غرووره ئە مشه و
له ناو ئە شک و له رووته ی چاو شه هینم
دل ئاهوو وار و چاو بی نووره ئە مشه و
له سوبحی جه ژن و شوبه ی مانگه شه و ئاخ؟
له به ختی من ده لئی ده یجووره ئە مشه و
به حازر باشی فه وجی غوسسه و ناله
وه کوو زیله ی ئە وه ل شه یپووره ئە مشه و
له نالین مه نعی "کوردی" مه حزی کوفره
فه قیر و ناخۆش و مه غدووره ئە مشه و

سه دای سه متووره که لله م گهرمه ئە مشه و
چریکه ی بانگی دل بی شه رمه ئە مشه و
به ناخون کاری فه رهاد دئ له ده ستم
وه ها شاهۆ له ناله م گهرمه ئە مشه و
له ته نیایی به یادی رۆحی مه جنوون
خه یالی گه شتی ده شت و دهرمه ئە مشه و
غوباری خاکی وا حه ق گه ر به هه شت بی
له دهر گای تو خه بهر ئاو ه رمه ئە مشه و
دل م وه ک حاکی مه غدووره قوربان
ته مای سه نعاته که ی ئاز ه رمه ئە مشه و
ئه گه رچی یار و یا وه ر بوون به دوژمن
خه می بی یا وه ری یا وه رمه ئە مشه و
له دهریشم گه را په روانه ناکام

له سه ر یی وه سلی نووری هیجره ئەمشه و

که چونکه بوی ویسالی توی تیدایه

نه سیمی سوپج خه بهر ئاوهرمه ئەمشه و

سه رم شووری ویسالی که وته سه ر باز

دیسان "کوردی" له دهردی سه رمه ئەمشه و

ئهری یاران! شهوی یه لدايه یاخو مه حشه ره ئەمشه و؟

سه دای عه بباسه یا ناله و فوغانی ئەسغهره ئەمشه و؟

سوپای غه م هاته تاراجی قه رار و سه بر و ئارام

که زانی ملکی دل بی شه هریار و له شکه ره ئەمشه و

موشه خخه س مردنم نيزیکه ساياران! خودا حافیز

له بو قه سدی هیلاکی من موژه ت وه ک خه نچه ره ئەمشه و

هه ناسه ی ئاگرینم بی سه به ب نایه په ی ئەندهر په ی

که بهرگی قرمزی پۆشی دل و هک مه جمه ره ئەمشه و

له ئیقلمی مه لاحه تدا فه رید و نادری عه سره

جله و داری وه کوو قزل ئه رسلان و سه نچه ره ئەمشه و

به خه تتی سه بزى روخساری جه مالی ئاته شین رهنگی

فرووغی شه مسی ئەعجازی خه لیلی ئازهره ئەمشه و

چ حاسل تاسی ئیقبا لم دووشه ش بینئ ئەمیستا که؟

که داشی دل له خانه ی سه بر و هیجران شه شده ره ئەمشه و

له مه ستیدا وه کوو (ره ههامه) بو مه ردی وه کوو (شید) ه

به توندی هه ر وه کوو تووسه، به شوخی جه عفه ره ئەمشه و

ئه و "کوردی" له کونجی بیکه سیدا زار و بیماره

به وه سلی خوت عیلاجی که، که حه ججی ئەکبه ره ئەمشه و

شهوی یه لدايه یا دهیجووره ئەمشه و؟

که دیدهم دوور له تو بی نووره ئەمشه و

دل و هک حاکمی مه غدووره قوربان

خه لاتى وه سلی توی مه نزووره ئەمشه و

که توی شای که چ کولاهی دیده مه ستان

چ باکم قه یسه ر و فه غفووره ئەمشه و؟!

سروشکم نه خشی ناوی تو ده کیشتی

که جی سیداره که ی مه نسووره ئەمشه و

دلش مایل به دیدهی تویه بویه

له من وه حشی و ره میده و دووره ئەمشه و

له خه وه له ساوه یا ئالوزه چاوت؟

هه میشه وایه یا مه خمووره ئەمشه و؟

له دووریت من وه کوو بولبول ده نالم

به وه سلت عالهمی مه سرووره ئەمشه و

سوپای موژگان و تیغی ئەبروانت

شکستی فیرقه یی تابووره ئەمشه و

ئه گه ر یاران ده پرسن حالی "کوردی"

له کونجی بیکه سی مه هجووره ئەمشه و

زه مانى فیرقه تی یارانە ئەمشه و

شنه ی باى هیجری ناودارانە ئەمشه و

له سه حرای سینه خاری خه م رواوه
 له هه وری دل خه فهت بارانه ئه مشه و
 له پیی دلدا سه دایی دیت، مه زنده
 زره ی زنجیره که ی جارانه ئه مشه و
 که بابی دل له ئه شکمی دیده سویره
 له کن من جه ژنی مه یخارانه ئه مشه و
 له سه ر دل قه تره یی ئه شکم که ده تکی
 خیزابی دهستی ئه غیارانه ئه مشه و
 که ریری زهرد و سوورو رهنگی ئه شکم
 مه تایی کاروانی غه مبارانه ئه مشه و
 حه یات و مهرگ و وهسل و هیجر و خویشیم
 ده لئی هیجرانی بیمارانه ئه مشه و
 مه که ن مه نعم له ئاه و ناله "کوردی"
 سه بووری خوئی ریاکارانه ئه مشه و

شوینی دلم هیناوه قوربان تا کوو ده رکی تو
 یا شوینی ده رکه، یا بده دل، یا قه سه م بخو
 تو دهس به تیغ و په نجه به خوین سوور و دل قه تیل
 له ونیش سبووتی ده عوییه سا راست بی یا درو
 چاوت له عه ینی مه رحه مه تا قاتلی دله
 وهک لوتفی به چه یی قاتله بو مورغی دهسته مو
 ئه مشه و خه یالی زولفی سیات هاته خاترم
 بیچاره مارگه زیده بوو دلی زامی هاته سو

بوئی خاکی ژیری پای سه گی ده رگای ره قیب ده که م
 چون ری له جاجب ده رکی تو ده بوو
 ئه ی عه قل ئه گه ر به ته جروبه بو ری عیشق ده چی
 (مَنْ جَرَبَ الْمَجْرَبِ) ت ئه ر بیستوه مه چو
 عه قلیش ده لی وه کوو دل ده چمه کوئی یار
 "کوردی" فیراق به لایه وه ئاسانه تو ش برو

ئه ی موسولمانینه! نابی پیم بلین چیم کردوه؟
 دل به رم بوچی و هها دهستی له خوینم خستوه؟
 په نجه که ی خویناویه ئیستا ده کا حاشا گولم
 سویند ده خوا به خودا ده لی بیلا ئه من نه مکوژتووه
 چونکه ئه مرو من شه هیدی که ره لایی عیشقی تو م
 هه ره کوو که و په نجه کانت وا به خوینم رشتوه
 چاوی مهستی فیتنه جو که ت وهک سواری تورکمان
 خه رمه نی عه قل و دل و هووشی به غاره ت بردوه
 په رچه مت هه ر وهک په ری تاوس که دهره وشیته وه
 هینده نه رم و سافه وا قورئان ده خوئی تووکی قووه
 کی خه لاسی دی له قولله ی قافی عیشقت چاوه که م؟
 زه حمه ته بیلا که چونکه پر له سیحر و جادووه
 ئه و سیا والا له ده وره ی گه نجه که ی رو خسارته
 پر عه جبه ماوم که وا خو ماره یا خو گیسووه؟
 یا خودا دوور بی له چاوی بهد، ته ماشاکه ن گولم
 هینده باریکه قه دی، قورئان ده خوئی تاری مووه

له دووری تووتیای خاکی قهدهمگات دیده بی نووره
 له هیجری مهیی له بی له علت، دل و [کوانی] مه خمووره؟
 شه هه نشاهی خهیالت مه جلیسی به زمی له تن دانا
 دلم ره ققاسه، سینهم چهنگه، نالهم ساز و سه متووره
 خهیالت پیی ده زانی عاشقی تویم تا کوو دوور که وتم
 به لئی ئیستا له سایه ی هیجر زور زور فاش و مه شهووره
 کوتم ئینساف بکه تا که ی ئه سیری چاهی دووریت بم
 کوتی ئه ی قور به سهر! عاشق به دایم زار و مه هجووره
 له ملکی دل ئه گهرچی باری کرد شادی به لان ئه ماما
 له سایه ی خیلی غهم ئیستا له جاران زیده مه عمووره
 ده لئی واعیز و هره له م دل به ره دهست هه لگره پیم کوت
 نه فامی خهر! ئه تو نازانی به دهعه هدی له دین دووره؟!
 له رویم و تورک و فارس وینه یی یارت نیه "کوردی"
 له چاوی به د خودا حیفری بکا بیللا ده لئی حووره

له نووری لامیعی ته شتیکی راگرت و کوتی روومه
 به دوشی ئه ژده های پر نیشی راگرت و کوتی موومه
 تکام کرد قه تللی من ناحق مه که سوننهت، کوتی فه پزه
 کوتم بو ئاگرت بهردایه عومری من؟ کوتی خوومه
 کوتم ته نها منم کوشته ی ئه تو توند بوو کوتی گوم به
 دووسه د و هک تو له ههر سوو کوشته یی شمشیری ئه بروومه
 کوتم تا که ی له خانی وه سللی تو نه ومید و بیبهش بم

کوتی مردووت مرئ عاشق به دایم زار و مه حروومه
 کوتم زه خمی دلم بهس کارییه، توند بوو کوتی
 لاچو، به من چی؟ تیره بارانی نیگاهی چاوی جادوومه
 کوتم ته نها منم به سته ی ئه تو توند بوو جوابی دا
 هه زارانی وه کوو تو به سته یی زنجیری گیسوومه
 کوتم ره سمی وه فاداری به جئ بیئه، کوتی شیئی
 وه فا بو دل به ران "کوردی" له ئه م دونیا به مه عدوومه

شه مال! جاری بللی به و سیخمه ئاله ی دیده مه خمووره
 به حوسنی عارزی خوئی حه یفه وا بیباک و مه غرووره
 ئه من بو فیرقه تی ئه و روژ و شه و دایم ده نالینم
 له دووری من، هه میشه ئه و که خوش خه ندان و مه سرووره
 له شادی دوورم و دوژمن، له گه ل غه م یار و ده مسازم
 هه تا ئه و یاره دل ئازاره چاو به خوماره لیم دووره
 به عه کسی شه مسی رو خسارت له به رقی نیمته نه ی ئالت
 ده سووتئ ده سری عابید، ده لقی زاهید، سه تری مه ستووره
 هوجوومی قول موژه ی سهر دل نیگاهی سه نگی هیجرانی
 ده لئی هیرش ئه سهر گاور ده کا تابووری مه نسووره
 که سو فاری موژه ی خه م کرد و هینای تا به ناگوشی
 موشه خخه س تیری موژگانی به قه تللی ئیمه مه نمووره
 عه بهس ئیزهاری بی ره حمی، نیگاهی زیله تی عیشقه
 که ئه و ده ستانه وه ک ده ستانی "کوردی" فاش و مه شهووره

شیخ بۆچی له‌سه‌ر مه‌ستی ده‌گه‌ل من به‌ عیتابه‌؟
 مه‌ر دل‌شکه‌نی و کافری که‌متر له‌ شه‌رابه‌؟
 عیشق ئه‌ر غه‌می هیجرانی نه‌بی خۆشه‌، به‌لێ راست
 بی ده‌وله‌تی خۆی چاکه‌ به‌لان قوورتی خه‌رابه
 عاشق که‌ له‌ دنیا غه‌م و هیجرانه‌ نه‌سیبی
 سه‌د دۆزه‌خی بۆ تاو ده‌، چ باکی له‌ عه‌زابه‌؟
 هات بۆم سه‌گی ده‌رگای و زریقایه‌وه‌ ده‌یکوت
 هه‌ر لینی گه‌رێ با بیگه‌زی، ئازاری سه‌وابه
 ئه‌ی دل به‌ ته‌مای ره‌حمی له‌ یار؟ نابه‌له‌دی بۆچ؟
 که‌ی ره‌حمی له‌ دلدا بووه‌ ئه‌و رافزی بابه‌؟
 نامه‌م به‌ خه‌مۆشی که‌ جواب دایه‌وه‌ زانیم
 بۆ من نه‌نویسی که‌ جوابنامه‌ جه‌وابه
 وه‌عزی عوله‌ما "کوردی" له‌ ناو مه‌جمه‌عی عوششاق
 بی‌عه‌ینی قسه‌ی قه‌وم و گوزارشتی عه‌زابه

ئاغه‌ گیان! تو خۆت ده‌چی بۆ شار و من له‌م غوربه‌ته
 زه‌حمه‌ته‌ یاران بمینم من له‌ پاش ئه‌م فیرقه‌ته
 هه‌ر که‌سه‌ی شه‌هدی ویسال و ژه‌هری دووری چه‌ژتبی
 ئه‌و ده‌زانی ده‌ردی دووری چه‌ند گران و زه‌حمه‌ته
 دێ به‌ تاو ئه‌شکی دوو چاوم هه‌روه‌کوو ده‌جله‌ و فورات
 مه‌زعه‌ی خه‌م سه‌وز و تیراوه‌ له‌به‌ر ئه‌م دوو شه‌ته
 تا ئه‌سیری داوی تۆم ره‌حمی به‌ حاله‌م که‌ تو خوا
 موده‌ییکی تر له‌ ده‌ستت راده‌بوورم، ده‌رفه‌ته

دل ئه‌مانه‌ت بوو له‌ لات ئیستا که‌ وا حاشا ده‌که‌ی
 ئه‌ی موسولمانینه‌! وه‌رنه‌ سه‌یری ئه‌م بی مروه‌ته
 جه‌ننه‌ته‌ جییم چونکه‌ ئه‌م شوخه‌ به‌ ناحه‌ق کوژتمی
 هیند شه‌ریف و پاکه‌ هه‌تتا کوژتینشی ره‌حمه‌ته
 روو له‌ قبیله‌ی مسته‌فا ناکه‌م ده‌لی "کوردی"
 هه‌تا تاقی میجرابی برۆی ده‌رخا له‌ عاله‌م ئه‌م بوته

سه‌دای کاروانی فیرقه‌ت دێ ده‌لیی سه‌ر قافله‌چی یاره
 زره‌ی پیشه‌نگی میحنه‌ت دێ ده‌لیی کالایی خه‌مباره
 ترنگه‌ی ته‌پلی باز ئاتلالی چاوه‌ش ده‌نگی جارچی دێ
 به‌ تیپی غه‌م ده‌لیی نامه‌رد ئه‌سه‌ر دل ئه‌مرو یه‌لغاره
 ده‌لیی ئه‌سپی فیراق سمکۆل ده‌کا وا لیله‌ بیناییم
 ده‌لیی ته‌پلی فیراقیان ژه‌ند که‌وا گویم پر له‌ هاواره
 له‌ پیش به‌یداخی شادی، یار ئه‌وا ئه‌سپی ده‌ئاخیوی
 له‌سه‌ر تیپی سوپا سالار و هه‌م پیشه‌نگ و دونداره
 مه‌زنده‌ هه‌وری ره‌حمه‌ت ئاسمانی عوشه‌ته‌ی پۆشی
 که‌وا رووناکی روژ ئه‌مرو له‌به‌ر چاوم شه‌وی تاره
 ئه‌مان سه‌ر قافله‌چی کاروان! ده‌خیل سا چه‌رخه‌چی له‌شکر!
 جله‌و هه‌لکیشه‌ ره‌حمی که‌، که‌ جاریکه‌ و هه‌ر ئه‌م جاره
 ئه‌وا ئیوه‌ ده‌روون یه‌زدانه‌ پاریز گارتان ئه‌مما
 به‌کیی ده‌سپیرن ئیوه‌، تو خواتان ئه‌م برینداره‌؟
 که‌ روین تو خودا کی بیته‌ سه‌ر بالین و نالینی؟
 که‌ بمری کی هه‌لیگری و ده‌فنی کا ئه‌م مورده‌ بیچاره‌؟

ئەگەر نایبەن لەگەڵ خۆتان، بە کوژتن ساعیلاجی کەن
 کە بە خوا ئەو لە پاش ئیوێ لە گیانی خۆشی بیزارە
 بە یەزدان حاجەتی کوژنتی نیە هیجرانتان مەرگە
 چ فایدە؟ هەر وەکوو "کوردی" ئەویش گیان سەخت و بيماره

بۆ گەڕانی ناشی دل فرمیسکی چا و ئاق‌دنگەزە
 غەیری هیجران و بەلا ئەسلەن بە من نادا مەزە
 هیند بەتاو هات خوینتی کوژراوان لە موژگانی سیات
 ئەسپەکەت جاران سپی بوو ئیستە رەنگی قەرمزە
 هەر لەوێ روژ بوو یە تیرەنداز شوکر پیکات دلم
 ئەو فیدای دەست و کەمانت بم کورەو چا و مامزە!
 تیغی ئەبرۆت تیری موژگانەت بە قەتل‌و‌عامی دل
 نووکی نیزە تاج بەخشە تیغی جەنگی چەنگزە
 خالی رووت قوربان بە عەبیاری دلی خەلقی دزی
 بۆچی ریت دا بێتە ناو باخ ئەو حەبەشزادەو دزە؟
 چاوی بيمارت کە دیم، روحمم بە حالی زاری هات
 هەرکە تۆ غەمزەت هەڵستاندی لە ناو جەرگم چزە
 وەزنی زەر بی پەنجەت ئەمرۆ سەرفی رووی جانانە کرد
 ئەو موعلیم بۆ کزت کرد؟ دەک لە جەرگت چۆ کزە
 هەر کەسێ عاشق لە دەست هیجران خەلاس کا مەرد ئەو
 ئاری فەرهاد تا حەشر مەمنوونی پوورە هورمزە
 من بە ناری سینە جەرگم بۆ کەباب کرد ئەو دەلی
 "کوردی" زۆر چاکە کەبابت، ئاخ چ فایدە بۆکزە؟

چاوەکەم دەر حەق بە من بە قسەو بەدی بی پیر مەکە
 بی خەتا و سووچ و قەباحەت خۆت لە من دلگیر مەکە
 هەر کە لیم عاجز دەبی تو خوا وەرە زوو بمکوژە
 چونکە قەتلم خیرە سا ئەم کارە قەت تەئخیر مەکە
 روژی دیوانی خودا دەستی من و دامانی تۆ
 قەت لە بۆ قەتلی منی بیکەس لە کەس خۆت زویر مەکە
 خۆت دەزانی من سپەر نانیمە بەر تیری جەفات
 سا بە مروەت بە لەگەڵ من، شەر بە دەست و شیر مەکە
 دەردی دووریت بۆ هیلاکی من بەسە مروەت بکە
 حەیفە ئیتر قەلبی بيمارم نیشانەو تیر مەکە
 تاکوو کونجی فەقر و گەنجی عاشقیت بۆ دەست بدا
 قەت تەماعی عیلمی جەرپ و کیمیا و ئیکسیر مەکە
 من وتم دین و دلی "کوردی" نەبەو، بردووتە خۆ
 سا لەمەولا هەرچی پیت مومکین دەبی تەقسیر مەکە

سەیدی دل بووم و ئەتۆ کوژتمت، ئاری مەسەلە:
 حَلَّتِ الصَّيْدُ لِمَنْ يَبْضُ، لَا لِمَنْ قَتَلَهُ
 یار وەکوو مەردومەکی دیدەمە، سەد حەیف رەقیب
 لەبەر ئەم مەردومەکی دیدەمە هەر وەک سەبەلە
 سوڤی! بیستوو مە عەمامەت لە بەهای مەو دەکرن
 قور بەسەر! فرسەتە بیگۆرەو ه نَعْمَ الْبَدَلَه
 باخی عیشق ئەرچی لە دوور خۆشە لە بۆ عاشقی زار

بیخی عیجز و چلی به دبەختی و خونچە ی ئەجە لە
سەد جەهەننەم لە حەشردا بەسە بۆ گیانی رەقیب
گەر بلێن ئەجری گوناھ کەردە بە قەدری عەمە لە
نازی بێ رەحمی و حیلە ی دەغەلی و ئاھ و فوغان
بۆ من و یار و رەقیب قسە تە رۆژی ئەزە لە
مشتەری، دیدەیی ئەو ماھروو و، زوھرە، جەببە
بەختی مەرپێخە، روخی رۆژە، سەفەت وەک زوحە لە
هیندە بە دبەختەم لە گەل دەردە کەوم سەبر دەلی
ئە ی خودا نامری لە کۆلمان بکەوی ئەم چەپە لە
ئە ی رەقیب! بەس بلی یار خۆشی دەوی، من "کوردی" م
کۆنە رەندەم بە خودا بەو قسە ناکەومە مە لە

تاری کاکۆلت لە سەر سەفحە ی روخت تاتارییە
خەت لە دەوری لیوی ئالت جەدوہلی ژەنگارییە
رۆببە و وەستانەو و عیشو و نیگاہیکت ھە یە
نازە یاخو خەشمە یا رەحمی دلە ی خەمخوارییە
دل بریندارە بە پەیکانی موژە ی خوینریژی تو
نالە یی زاری منی زاری لە گیان بێ زارییە
لیوی من موشتاقە قوربان! بۆ ئەسەر لیو نانی تو
رۆح لەسەر لیوم بە موژدە ی وەسلت ئینتیزارییە
عیللە تی نالاندنی ئە ی پیت بلیم و جەھی چییە؟
بۆ فیراقی رووی حەبیبان دائیمەن ھاواریە
من چم و حەدەم چییە عاجز دە یی لیم چاوە کەم؟

عەقل و دینم توحفە یە، گیان و دلێش سەربارییە
تا کە ی ئاخەر حەسرە تی کاکۆلە کەت پەنھان بکەم
(ھیجری)، ئاشوفتە دلێ و کاکۆل پەرسی کارییە

رەنگی گۆل گیانا! وەکوو روخسارە کەت رەنگین نیە
شەککەری میسری وەکوو گوفتارە کەت شیرین نیە
ئەھلی چین نەققاشی چاکن خو، بە لان تەسویری تو
نەقشی خامە ی کردگارە، کاری وەستای چین نیە
مەنعی من عەمدەن دەکا ئەغیارە کەت یاخو کەرە؟
تالبی پووش و گیا و جۆیای گۆل و نەسرین نیە
من کە کوژتە ی تیغی عەشقم رۆژی دیوانی جەزا
بۆچی شاھید بینم؟ ئاخەر کفنە کەم خویناوییە
من کە ریسوا بووم و تەپلی عاشقیم لیدا ئیت
"کوردی" ئەز پەروام سەر و ئیمان و گیان و دل نیە

ئەو سەرە بۆچی بە دايم پر له عەشقی یار نەبێ؟
ئەو دلە بۆچی بە دايم عاجز و غەمبار نەبێ؟
بۆ دەلین عاشق کەسێ لاف و گەزافی لێ بد؟
تا لە سەر گۆنە ی نیشانە ی جیگە گەزتە ی مار نەبێ
ھەرکەسێ بیت و بلی من عاشقم باوەر مە کە
تا بە پەیکانی موژە ی مەحبووبە کە ی زامار نەبێ
دل بە مەحبووبە مەدە مەششاتە گەر بێ و حیلە باز
ئەسمەر و قەدەر عەرەر و خونخار و چاو بە خومار نەبێ

گیان فیدای مه حبووبه یی بی دلنه واز و حالزان
 هه مده می ناکهس به چه و هه م سوحبه تی ئە غیار نه بی
 قه دری عاشق که ی ده زانی چونکه تفله و به دخووه؟
 تا خه تی موشکین له سه ر سه فحه ی روخی ئیزهار نه بی
 ئە و جه فا و جه وره ی که "کوردی" له و نیگاره ی چه ژتوو ه
 سه د که بیعار بی ده بی بوچی له روح بیزار نه بی؟

ئە مان! مردم عیلاجی، سا له ریی پیغه مبه را چاری
 ویسال یا قه تل یا ته سکین له هه ر سی بوم بکه ن کاری
 وه ها سووتاوم ئە سلنه تابی فه ریادم نه ما ساده ی
 ره فیقان نیوه سووتن، ئیوه نامه رد، عه رزه هاواری
 له کونجی سینه دهنگی ئای و ئوی دل دی به مه جزوونی
 ویران بی، نه مدی ساتی لئی نه یه ناله ی برینداری
 ئە لای هه رکه س ده چم مه نعم ده کا خۆت بوچی ریسوا کرد؟
 دریغ کوا حال زانی؟ ره بی تووشم بیته بیماری
 له ژیر باری خه ما وا شانی سه برم ریشه ئیستا که
 فیراقی یار له بهر ئاخه شه ری لیم بوو به سه رباری
 له نه زعا پیی ده لیم قوربان جه فا به س بی ده لی کافر
 ئە مه چیت دیگه؟ تو سه گ مه رگی کارم ماگه پیته جاری
 سه با! یارانی مه جلیس گه ره والی من ده پرسن لیته
 بلی کیشاویه ته مه یخانه چاوی بیچوو ه عه بیاری
 دور و یا قوت ده باری له م که لامه شیرینه ی "کوردی"
 خوا سا کوا له دنیا دا قه در زانی، خه ریداری؟

شوخی دل نازاری یاری سه سه ری!
 کافره ی تورکه ی له مه زهه ب بی به ری!
 بوچ له لای تو قه تلی عاشق واجبه؟
 قه سده سه ر لیم دا به ده ست و خه نه جهری
 روح و ته ن ته سلیمی شمشیرت ده که م
 گه ر بزانه توی به قه تلم مشتته ری
 نیم نیگای چاوت دل و دینی رفاند
 چاوه که م! مه علومه تو تالانگه ری
 به م سوپای کاکول و تابووری موژته
 فه وجی سه ربازه له پشتی له شکری
 ئە توی به هرامی شیرئه فگه ن که وا
 لائیقی تاج و نگین و ئە فسه ری
 شوخ و مه حبووب و له تیف و نازکی
 چاو غه زال و نه ونه مام و نه و به ری
 گه وهه رت "کوردی" وه کوو خه رموه ره یه
 چونکه خۆت به دتالعی، به د ئە خته ری

دل گرفتاره خودا چبکه م عیلاجی ناکری
 زور زویر و عاجزه غه م ده ستی لی هه لئاگری
 غه م ره وینیکی نیه بیچاره ساتی بیته لای
 باری ده ردی سووک بکا نه یه ئلی غه م وا دایگری
 هه وری میحنه ت به رق و بارانی ده بارینی له تاو

بای جه فای دی خیوه تی که یفی دلم هه لنادری
 دل به دەم دەردا دەنالی پئی خوشه ئەم حاله زۆر
 به لکه ته ئیسیری بکا فه رشی وه فای بۆ راخری
 روژ و شهو به دکاری بی فه، کاری هه ر به دگویییه
 وا ده زانی هه ر ده مینی ئەم سه گه قه ت نامری
 “کوردی” دانیشه له کونجی بی که سیدا دهنگ مه که
 به لکه په یدا بی له بۆت جوابی له لایه ن قادری

ناوی عیشق هه رگیز نه بووبایه له دنیا، کاشکی
 تۆی له بۆ ده رمانی چاو نه بوایه په یدا، کاشکی
 هه ر له ئەو وه ل قورقوشم بکرایه چه شمه ی مه نه عی
 ریشه یی گیاشی نه روایه له سه حرا، کاشکی
 کهس له ره ویه ی عه شق و ریگه ی عاشقی موخبیر نیه
 شینت و شه یدا تر ببووبایه زوله یخا، کاشکی
 حالی مه جنوون خو له ری عیشقا [نه بوو] غه یره ز سته م
 عومری سه رفی بوت ده کرد له جیاتی له یلا، کاشکی
 ئەسل ئەگه رچی عیشقه دل مایه ی فه ساد و فیتنه یه
 ریشه که ن بایه له سینهمدا له مه ودا کاشکی
 دل له سینهمدا نه ماوه چاو گرفتاری ده کا
 کویر و نابینا بوومایه وه ک [حه میلا]، کاشکی
 “کوردی” ئەم وه خته که زانیت چاو و دل دوشمن به تۆن
 خۆت که نار گرتایه تا نه بوایی ریسوا، کاشکی

بۆ فریوی عاشقان و جه زبی دل وا ماهیری
 رهنگه شاگردیت بکا میهته ر نه سیمی سامری
 به ختی ئەو ئیستا ده سووتی ده رسی سیجری پی کوتی
 وا که تۆی به ردایه گشت عالهم به مه کر و ساحیری
 کافریش ره حمی به یه خسیر و زه لیلی خو ی ده کا
 ساوهره ره حمی به حالم که ئەگه رچی کافری
 گه ر به خه نجه ر تیکه تیکه م که ی له سه ر ریم دابینی
 ده ست له تو هه لئاگرم هه ر تۆم له خه لکی چاتری
 چونکه هاو چه شنت له ئیقلمی مه لاهه تدا [نیه]
 سا وه کوو خوسره و هه میشه لیده کووسی نادری
 ههروه کوو روچ و دلم دووری له پیش چاوم ده لئی
 له م دله ی پر ده رد و میحنه تما به دایم حازری
 “کوردی” لیت بی سه د ئەمانه ت هه رکه ئەمشه و جومعه یه
 تا سه بینی قه ت مه به غافل له زیکری قادری

لاوی قه د لاو لاوی من گه ر بی به ناز چاو هه لبری
 وا ده زانم شیخ له من زووتر له ئیمان وه رگه ری
 روژی بیجام کرد و ساتی چوومه لای شیخ بۆ سه ماع
 وه ک کوزه که متیاری پی بی ده سه بجی لایدام له ری
 واعیز ئەمرۆکه ش ئەوا هه لواخوری که وتۆته یاد
 نه ک له ریگه ت لابدا گوئ مه گره لئی با هه لتری
 وا ره قیب دهستی به فیشال کرده وه وه ک بای غه زه ب
 بۆیه وا ئەمشه و له به زمی یار چرای من ناگری

خوینی من بو شوین و نی دهری به په نجهی قاتلی

وهخته خوئی نهنگوشت نما کا لئی گهری با بیبری

تیغ به ملما دینی و به درو دهلی نابری قوبان

تیغی تو بورپه ندهیه هاواره به ختم نابری

پیم دهلی "کوردی" خو تو عاقل بووی بوچ شیت بووگی؟

سیحری چاوی خو نهدیوه، چه قته لومه کهی له ری

کهوا دارایی زهر کوتهک، که مهر چین، جوبه گولناری

کلاو لار، چاو خومار، شیرین سوار، خال میشکی تاتاری

که مانی هاته سهر کیشانی نه بروی تو له پاش چاوت

له مهستی دهستی وا له غزی که که چ هات خه تتی په رگاری

گول نه مرو خوئی موقابیل کرد له لای خه لقی به روخسارت

بهلی ههر دهم دراو و ههر زه گون مه حبووبی بازاری

دوعام کرد چاوه کهت خوش بی که خوش بوو نه منی بیمار کرد

ره فیق! نامان! دوعا کهن ره بیی زالم ههر به بیماری

نه گهر تو راست دهلی و قاتلی دل بی، نه دی بوچی

دروزن تیری موژگانت به خو بووین دی له سو فاری؟

وه کوو فه واره خوین ده تکی له گوشه ی میحوه ری گهردوون

له چاوه ی چاوه کانی من له دووریت هینده خوین باری

مونه ججیم گوشه یی چاوتی که دی نووسی له ته قویمدا

که نه مسال زوزه نه ب تالعه بووه، ئیفساده ئاساری

نه توش ته قلیدی زولفی یار ده کهی وا دیاره نه ی عه قه رب

چه یا هه روا له چاودا، چی بلئی نه ی کویره موختاری؟

چوار چت قهت مه که خواهیش له چوار کهس "کوردی" تا ماوی

له خووت عه قل و له دل سه بر و له بهخت ئیمداد، له یار یاری

مه گهر نالینی من هاتوته گوشی

کهوا کردوویه ته رکی سورخ پووشی؟

خه لاتی دل به ری و شوخی که ده درا

له پاش یوسف موزه ییه ن بوو به دوشی

به هاری گولشه ن و حوسن و جه ماله

به سوخمه ی سهوز و دوشی باده نوشی

فه له ک توش عاشقی وهک من، که نه مشه و

خه ریکی ناله و گریه و خروشی

مه ده وه عزم له توبه ی عیشقی، زاهید!

نه گهر ساحه ب که مال و عه قل و هوشی

له من به دتر ده بی زاهید! نه گهر توش

شه رابی دهستی مه حبووبه ی بنوشی

غهره ز بو فهوتی "کوردی" بوو که فهوتا

ئیتیر بو کییه ناز و خو فروشی؟

به نه برو و خه تت و خال جوانی، به بالا چوست و چالاکی

به زاهیر بیچووه دهرویشی، به دل جه لادی سه ففاکی

به ئاوینه ی روح نه سکه ندهر، به جامی دیده جه مشیدی

به ته ختی سینه په روپیزی، به ماری زولف زه ححاکی

سو پای خهت هات و غهیری تیغ که سی ناتوانی مه نعی کا

به دریاى عیلمه‌وه هیچم نه‌کرد با بچمه ده‌للاکی
 له رق باوکی بگرییم یا له بۆله‌ی دایکی هاوار که‌م؟
 له زولمی خۆی بنالم یا له‌به‌ر جه‌ور و جه‌فای کاکى؟
 گه‌لی سۆفی ئه‌وا هاتن که میراتی فه‌قی به‌ش که‌ن
 به‌لئ مه‌علوممه‌ خو و ه‌حشى که‌ مرد سه‌گ ده‌چنه‌ سه‌ر لاکی
 عه‌جه‌ب ده‌ست و گریبانم بووه “کوردی” له دنیا غه‌م
 مه‌گه‌ر قسه‌ت بوو بۆ من رۆژى ئه‌ووه‌ل عیجز و غه‌مناکی؟

نیم نیگاهی دل‌به‌ری من دل ده‌رفینئ به‌ خودا
 نووکی په‌یکانی موژه‌ی خوین ده‌تکینئ به‌ خودا
 چاوی مه‌خمووری وه‌کوو تورک له‌ خه‌ودا هه‌لسئ
 شیشه‌یی جامی سه‌بوو ده‌شکینئ به‌ خودا
 تیره‌که‌ی ئه‌م‌رۆ که‌ هیناویه‌ته‌ سه‌ر گوشتی برۆ
 ساغه‌ری باده‌یی عوشره‌ت ده‌پژینئ به‌ خودا
 تارى کاکۆلی که‌ ئه‌فشانه‌ له‌ سه‌ر مه‌يته‌نی ئال
 رسته‌یی گیان و دل و دین ده‌پسینئ به‌ خودا
 نه‌غدی فرمیسکی له‌ ده‌س مه‌ردومی چاو سه‌ند به‌ حوکم
 باج له‌ ده‌س مه‌ردومی ئاوی ده‌ستینئ به‌ خودا
 مایه‌یی عیشق و هه‌ا پوخته‌ ده‌کا مه‌ردومی خام
 خوین له‌ نیو جه‌رگ و دل ده‌مه‌یینئ به‌ خودا
 قادره “کوردی” له‌ بۆ قه‌تلی هه‌موومان قادر
 عیشقی ئه‌و زینده‌ ده‌کات و ده‌مرینئ به‌ خودا

براده‌ر! بۆچی وا بئ سویند و شه‌رت و عه‌هد و په‌یمانی؟
 له‌ من بیزاری دایم یاری ئه‌غیار و ره‌قیبانی
 ئه‌من دادم له‌ ده‌ست بئ عه‌هد و شه‌رتیت بوو ئه‌میستاکه
 له‌ سه‌ر ری بیوه‌فایی وا دیاره‌ زۆر به‌ عینوانی
 ده‌لئین زۆر توند و به‌دخوو تورکی یه‌کجار مه‌ست و بیناکی
 به‌ توندی و مه‌ستی و به‌دخووینتا دیاره‌ له‌ یارانی
 به‌ تیغی ئه‌بروانت بووی به‌ جه‌للادی هه‌موو عاله‌م
 ده‌لئین ده‌رویش و سۆفی و تۆبه‌کار و نوئ موسولمانی
 هه‌موو ئیران موسه‌خخه‌ر بوو به‌ غه‌مزهی چاوه‌که‌ت گۆیا
 له‌ لای خوشت غه‌ریب و بئ که‌س و مه‌حکووم و میهمانی
 له‌ ترسی موده‌عی یارای روانیم نیه‌ هه‌رگیز
 به‌ فرسه‌ت جار جار مه‌ر نیگاهی که‌م به‌ په‌نهانی
 ده‌زانی گه‌رمه‌ بازارپی جه‌مالت تا دوو سالی تر
 له‌ گه‌ل کریاره‌کانت بۆیه‌ یه‌کجار وا گرانجانی
 له‌ لای هیچ که‌س ره‌وا نابئ مه‌رام و مه‌قسه‌دی (هیجری)
 سه‌ری حاجه‌ت به‌ره‌ به‌ر باره‌گای غه‌وسی سوله‌یمانی

روخی وه‌ک گول ته‌نی وه‌ک سیم له‌بی وه‌ک له‌علی رۆممانی
 ده‌هان وه‌ک فه‌نده‌ق و غه‌بغه‌ب وه‌کوو نارنجی ئیمانی
 فه‌قیی یاخۆ نیزامی یانه‌ خو پیشخزمه‌تی شاهی؟
 دوری ملکی سلیمانی؟ ره‌ئیسى ئیلی جافانی؟
 به‌ حوسنی یوسف ئاسات و به‌ خولق و لوتقی شیرینت
 چراغی به‌زمی خوسره‌و، نووری دیده‌ی پیری که‌نعانی

به زاهیر ساده له وحی وهک روخت، وهحشی وهکوو دیدهت
 له دلدا بۆ چه کیمی و عاقلی، ئوستادی لوقمانی
 عه رهب ئه ندام و فارسی که لام و تورک رهفتاری
 نیگاه ئاهوو، رهوت که بکی، زمان توتی خوش ئه لسانی
 ئه گهرچی قادری بۆ قه تلی من، فیکری بکه قوربان
 له سهر سه فحه ی روخت وهخته عه یان بی خه تتی ره یحانی
 وهکوو بولبول فوغان که دائیمن "کوردی" له دهوری گول
 وهکوو قومری بنالینه له تاو سه روی خه رامانی

چاوه کهم! زانیوته بۆچی خه وه چاوم ناکه وی؟
 چونکه من پیشخزمه تم، پیشخزمه تان نانوون شه وی
 روژ و شه و دايم له بهر دیده ی خه یالم حازری
 سا چ فره قیکی هه یه بۆ من ئیتر ئیره و ئه وی؟
 بهس نیه لیره دهویرم جار به جار باست بکه م
 نه مدهویرا قهت له بهر ئه غیار که ناوت به م له وی
 دل له تاو زامی فیراقت دائیمن زاری دهکا
 روژ به روژ مه نعی ده کهم، باز دهردی سه خته و ناسره وی
 عه قل و هوشم داوه پیت لیشی ده توری مال و ویران؟
 دهوله تیکی مفت و بی ساحه به، بۆچی ناته وی؟
 گهر موخه بیهر بم له نیوانی به هه شت و وه سلی یار
 وه سلی تو بۆ من جه هه ننه م پر له جه ننه ت نامه وی
 ئه ی ره قیب! ویلم له ده ستت لیره بۆ لیم ناگه ری؟
 باوکه کوژته ت نیم ئه ری هه ی به دمزه ب چیت لیم ده وی؟

هه ره کهو کیوی ده ماوه ندی سهرم پر شوژ شه
 قهت ته می هیجران و خه م ساتی له دهوری نار هوی
 گه ردنی "کوردی" له کیوی بیستوون مه حکه متره
 چونکه چه ند ساله له ژیر باری غه مایه نانه وی

چاوه کهم بۆچی له گه ل عاشق ئه مه ند ده عوا ده که ی؟
 چونکه مه عشووقی به قوربان عاشقت ریسوا ده که ی
 دائیمن کارت جه فا و هیجران و دهرد و غوسه سه یه
 قور به سهر عاشق، ئه تو مه عشووقی بوی و ده که ی
 کۆمه لی عاشق ئه میستا ویل و سه رگه ردانی تون
 جارئ ناپرسی له کوین گویا له لای خوت چاده که ی
 حاکمی، نابی به دادی بیکه ساندا رابگه ی؟
 تو دلی خه لقی ده به ی ئیستا که وا حاشا ده که ی
 ئیمه وا روین به مه ئیووسی له لات دهوله ت زیاد
 دا بزانی عه بدی وهک ئیمه له کوئ په یدا ده که ی؟
 دل ئه وا لۆمه م ده کات و پیم ده لی "کوردی" ئه من
 گهر شکایاتم حه قه بۆچ وا قسه ی بیجا ده که ی؟

شِیخْتَنی بَهجَرکَ وَاللَّه یَا صَبِی
 ره حمت برا له بۆ که ی و هیجرت هه تا به که ی؟
 دايم له دهوری خالی روخت بیقه راره دل
 هه ره که له دهوری قوتبی فه له ک دائیره ی جو ده ی
 وهک گول جگه ره به خوینم و وهک لاله دل به داغ

بۆ سیوی رووت شه قایقی رووم رهنگی بوو به بهی
 هات جهیشی خهت له سه فحهی رووت مالی کاوالم
 هیندووش ته ماعی کردوو ه ته سخیری ملکی ره ی
 تا فه پشی جوودی تو له سه ر ئه م عه رزه راخرا
 مه شه ووره فه پش به زله تی حاته م به ناوی ته ی
 به هه من سفهت به تیری غه م ئه سفه ندیاری دل
 ئوردیبه هه شتی عهیشی به ده ل بوو به مانگی ده ی
 (هیجری) له بهر فیراقی ئه تو غه رقی هیجره ته
 ره حمت برا له بۆ که ی و هیجرت هه تا به که ی؟

دل گرفتاری غه مانه چاوی جانانی دهوی
 له علی لیوی شه که ره یین و گه وهه ر ئه فشانی دهوی
 چه پسی چاهی میحنهت و دهر د و غه می تویه مودام
 بۆ شفایی دهر دی خو ی و ماچی کولمانی دهوی
 زه خمه که ی دل کار بیبه هه رگیز عیلاجی نا کر ی
 و له گولزاری جه مالت دهسته ره یحانی دهوی
 گاه به وه سلت دل فه ره حنا که له غه م ئازاد ده بی
 مهستی جامی عوشه ره تی که قه تره بارانی دهوی
 به سکی سه ره گردانی عیشه ئیختیاری بۆ نیه
 میسلی غونچه و زاغه و سیبی زه نه خدانی دهوی
 غه رقی به حری چه سه ره ته بیماری تیری غه مزه یه
 ماچی کولمه ی ئال و له علی لیوی خه ندانی دهوی
 (هیجری) ئه مرۆ شه وقی دیداری به سه ردا که وتوو ه

ته شنه یی دیداری تویه ئابی حه یوانی دهوی

تا که ی بکیشم ئاهی دهر دناک
 وه خته ته نم به فراقت بیی به خاک
 نه شه ئه ی فیراقی تویه گر یی سوخمه ی قرمزی
 وایو به بارم، رهنگ زه رد و سینه چاک
 چاوم ئه گه رچی مه زه ره بۆ کل ته له عه تی
 (والله ما نظرت بقلب الا سواک)
 ده ستم له تو نه ششتوو ه نه رۆ یوم هه تا وه کوو
 خو شه گیانه قه تللی سه ر و مه رکه زی هیلاک
 غور بهت عه زیزم هه ر ئاوی چاوه به بی ره قیب
 ناوت ده هینم هه میشه به بی ترس و باک
 عومرم ئه وه نده کافیه ساتی به بی ره قیب
 (أَنْظُرُ اِلَى جَمَالِكَ رُوحِي يَكُنْ فِدَاكَ)
 شه رحی فیراقی "کوردی" به که س نالیم ئیسته که
 (أرُوی جَمَعِ حَالَتِي حِينَ يَرَاكَ)

وا به ئاسان عاله من ته سخیری تو بوون هه ی ته رهس
 ساحیری یا ئه ولیایی؟ راست بیژه ئاخه هه ی ته رهس
 ده ست به خه نجه ر دییت و بازی خو ت ده گری سا که ی لیم ئه ده ی
 ئینتزاری کوشتنی، زوو لیم ده یاللا هه ی ته رهس
 دل ده به ی به دزی له ناو خه لقی ده لئی خو ی داویه پیم
 من دلم دا پیت به راست، داده ی بزانه هه ی ته رهس

بیچووه جه‌للادی خۆت له ناو مه‌ردوم به سوّفی بو ده‌که‌ی
هیچ که‌سی نه‌تناسی خۆم چاکت ده‌ناسم هه‌ی ته‌ره‌س
پر دلم خوین کرد و دام پیت وا به زووی جی‌به‌جی
یه‌نی من به‌دمه‌ستم، ده‌شکینم پیاله‌ی مه‌ی هه‌ی ته‌ره‌س
ره‌نگی زه‌ردت پیم ده‌لی «کوردی» برۆ بینه‌ به‌هی
به‌س بیانوو بگره‌ وه‌ختی به‌ی کوانی هه‌ی ته‌ره‌س

ای ز شیپور تو جهان پر شور	وز نوای تو عالمی مسرور
از وصال تو ملک جان آباد	وز خیال تو شهر دل معمور
به هوای تو عاشقان دلشاد	به ولای تو دوستان منصور
گم‌ره‌ان طریق حیرت را	سایه نور نخل وادی طور
نغمه‌ای رشک لحن داوودی	پاسخت حل مشکلات زبور
هم دلت دُرّ غیب را حقّه	هم لب‌ت گنج راز را گنج‌ور
ذره مشعل تو مهر بود آنچه	در کائنات کرده ظهور
مهر از مشعل رخت روشن	ماه از نور جبهه‌ات پر نور
جز صفات نگوید الا گنگ	غیر ذاتت نجوید الا کور
پایکوبان ز شوق و دست افشان	فاش گویم بناله پر شور
کای دَمَت نفخه سرافیلی	مورد واردات جبریلی

أَظْهَرَ الْحَقِّ يَا ظُهُورَ الْحَقِّ

این گدایان که خلق را ننگند	شهر یاران تخت و اورنگند
گنج در آستین و کیسه تهی	پای بر عرض و زیر سرسنگند
چون خزانه نهان به ویرانه	همچو گوهر نهفته در سنگند
همه پیل افکنان آهوش	ملک اخلاق و آدمی رنگند
گاه در گنج دلبری مبسوط	گه ز طول زمانه دلتنگند
طایر و هم و مسرع افکار	در بیابان وصلشان لنگند
هم در اقلیم دل چو سلطانند	هم بر افواج جان چو سرهنگند
از لب لعل و گیسوی مشکین	طلبه در طبله تنگ در تنگند
دل ز کف دادگان شوریده	شوخ و شیرین و شاهد و شنگند
امّتانی که در مدارس غیب	کشف کشاف و فرق فرهنگند
از سرافیل عشق در یکدم	تا دم صور واپسین دنگند
با دد واقنس و جان به‌صدق و صفا	لیک با دیو نفس در جنگند
جان و دل را ز پرتو نظری	کُحل ابصار و صیقل رنگند
غافل از خویش و بیخود از هستی	واقف از روم و آگه از زنگند
گوش سوی خروش و دف بر کف	نای بر نای و چنگ بر چنگند
مطربان خموش نغمه سرای	با خروشی چنین هم آهنگند
کای دَمَت نفخه سرافیلی	مورد واردات جبریلی

أَنْتَ شَمْسُ الْهُدَى وَ نُورُ الْحَقِّ

أَظْهَرَ الْحَقِّ يَا ظُهُورَ الْحَقِّ

أَنْتَ شَمْسُ الْهُدَى وَ نُورُ الْحَقِّ

باز ز آینه عکس پیدا شد
 باز آن پرده‌دار پرده‌نشین
 همچو روح القدس پیام از خویش داد
 «آرنی» گر به طور شوق آمد
 باز آن شمع بزم خلوت غیب
 باز زان نوش‌خند شیرینش
 جلوه‌گر شد به صورت وامق
 گه به دنبال ناقه مجنون
 هدهد آسا خبر به ملک سبا
 شش جهت، چار بام و یک جوهر
 گاه بر صورت خلیل آمد
 طوطی نطقم از خموشی رست
 ساقی بزم میرمجلس بود
 گاه چون شمع و گه چو پروانه
 مدتی در رکاب بنده خویش
 بر سر شاخ سقده از دم روح
 کای دمت نفخه سرافیلی

أنت شمس الهدی و نور الحق
 أظهر الحق یا ظهور الحق

خیز جانانوی دیگر زن خرمم را شرار نو در زن

دفع سودای قاصد غم را
 موسی آسا بر غم سحاران
 ضربت از تو، دل از تو، جان از تو
 تو، شه تخت «ما عرفناک» ی
 شاهباز نشیمن قدسی
 ای که داری هوای دلبر ما
 کیمیای سعادت ار خواهی بر درش
 گر در آن آستانه ره یابی
 در نهدت به جبهه، داخ قبول
 سر به پای سگان کویش نه
 از سر افکن خیال افسر و زر
 قلم رد به پنج مصحف نه
 جرعه‌ای درکش و به دین آهنگ
 کای دمت نفخه سرافیلی

أنت شمس الهدی و نور الحق
 أظهر الحق یا ظهور الحق

وقت قرب و وصال می‌بینم
 با ندیمان به خلوت اندر راز
 عشق را در کمال می‌بینم
 خسرو با جلال می‌بینم
 آنچه در کار نقش کرده ظهور
 ذره‌ای زان جمال می‌بینم
 جا به صف نعال می‌بینم
 صف ارواح را در آن منزل

پرتو مهر طلعت جانان
 پاسخ حرف اهل آن مجلس
 درس و بحث و بیان این مکتب
 حل اشکال و رمز آن استاد
 طوطی نطقه را در آن محضر
 طایر وهم را در آن گلشن
 بُختی عقل را در آن هامون
 تشنه را زیر پای خضر نبی
 در رکاب محمدی خود را
 قطع این راه جز به لطف و دلیل
 قدسیان بر فراز علیین
 کای دَمَت نفخه سرافیلی

بی کسوف و زوال می‌بینم
 همه رمز و مثال می‌بینم
 عاری از قیل و قال می‌بینم
 بی جواب و سؤال می‌بینم
 پشت آینه لال می‌بینم
 خسته و بسته بال می‌بینم
 بر دو زانو عقاب می‌بینم
 چشمه‌ای بس زلال می‌بینم
 هندویی چون بلال می‌بینم
 رهروان را محال می‌بینم
 ذکرشان این مقال می‌بینم
 مورد واردات جبریلی

أنت شمسُ الهدى و نورُ الحق

أظهر الحقَّ يا ظهورَ الحق

وقت عیش است و صبح و موسم دی
 از خراباتیان مست طلب
 تُرک تاتار و بادۀ خُلر
 نخوری بر، ز نخل آزادی
 پی کن اسب خیال رجعت را
 نکنی طوف محمل لیلی

خیز جانا بیار بریط و نی
 جام جمشید و تخت و افسر کی
 رو سیهم گر، دَهَم به مُلکَت ری
 بُبری تا نهال کام از پی
 تا بری سوی منزل او پی
 نکشی تا هزار لطمه می

ندهندت بحلقه مستان، جای
 پی ما گم‌هان اگر گیری
 ای پسر تا کی از پدر گویی؟
 مستی و خواب و بیخودی تا چند؟
 بشنو این پند من به سمع قبول
 تو، ظهور الحق از دو عالم دان
 شد بساط سخاش چون مبسوط
 ای خوشا وقت آن که حاصل کرد
 چند عشقش بدل نهان دارم
 خواهم این قصّه بر سر بازار
 کای دَمَت نفخه سرافیلی

تا چو یاران نَغَطی اندر قی
 پی بری سوی راه رشد از غی
 جود حاتم چه می‌کند به عُدی؟
 هستی و عُجب و سرکشی تا کی؟
 گر زیان دیدی الضمان علی
 نائب فخر خاندان لوی
 گشت فرش بساط طائی، طی
 دوستی با سگان درگه وی
 سوختم، صبر و عاشقی تا کی؟
 فاش گویم به نغمه دف و نی
 مورد واردات جبریلی

أنت شمسُ الهدى و نورُ الحق

أظهر الحقَّ يا ظهورَ الحق

ما پناه جهان بی پنهیم
 بی کلاهان بوریا مسند
 خاکساران راه خاک نشین
 بر زمین اوفتاده سایه صفت
 شهریار جهان معنی را
 چون سر زلف دلبران لرزان
 گر چو احمد به قاب قوسینیم

راه گم کرده رهروان رهیم
 زیور تخت و زینت کلهیم
 تاج و دیهیم و تخت پادشهم
 بر فلک نوربخش مهر و مهیم
 حامی ملک و حافظ سیهیم
 سر پر آشوب و دل پر از گرهیم
 ور چو یوسف به قعر تیره چهیم

دیده بر بسته از نعیم دو کون	بر ره دوست طالب نگهیم
گرچه خورشید چرخ توحیدیم	ذره نورِ مظهرِ اقله‌یم
چشم پوشیده از حجیم و نعیم	فارغ از هر ثواب و هر گُنهیم
ماندیمان رنج و بزم غمیم	طالب درد و شایق المیم
بسته زُنار و کوفته ناقوس	ساکن دَیر و راهب صنمیم
پا به گل رفته، سر پُر از غوغا	دست بر جام و چشم بر کرمیم
نطق طوطی و شاهباز شکار	بلبل خُلد و آهوی حرمیم
گاه گریان بسان ابر بهار	گه نم زاله گاه موج غمیم
خضر رفتار و منزلت ادریس	مصطفی طلعت و مسیح دمیم
گه چو سلطان ملک اجلالیم	بنده خاص و مفخر اُممیم
مُترنم بذکر این نعمت	شاکر جود آن ولی نقعمیم
کای دَمَت نفخه سرافیلی	مورد واردات جبریلی

أنت شمسُ الهدی و نورُ الحق
أظهرِ الحقَّ یا ظُهورَ الحق